

ABSTRACT

Castellano

Es difícil determinar desde cuando existen los cuentos, pero sí se puede afirmar que su transmisión de generación en generación nos ha ayudado a descubrir el mundo y, también, a nosotros mismos. Tanto es así que, hoy en día, la gran mayoría de niños empiezan su etapa educativa con los cuentos, aprendiendo así de una forma más divertida e interactiva. Cada niño tiene unas preferencias individuales respecto a que tipo de historias le gustan más, pero, en general, ¿qué hace que los niños prefieran un libro antes que otro? Esta es la pregunta que me he hecho antes de empezar con la búsqueda de información.

El objetivo de este estudio es encontrar estos elementos que llaman la atención a los niños dentro de un relato infantil para, posteriormente, utilizar estas características para escribir mi cuento.

Mi hipótesis se responde a través de unos análisis narratológicos de diez cuentos, unas lecturas en voz alta a los niños de una guardería y de un casal para analizar sus reacciones y una entrevista a una de las autoras de los diez cuentos analizados.

Teniendo en cuenta toda esta información, podemos llegar a la conclusión que las características que hacen que un cuento sea más atractivo que otro son: personajes animales, relatos fantásticos o de acontecimientos cotidianos, ilustraciones llamativas, acciones con las que los lectores se puedan sentir identificados, estructura lineal y la introducción de algún tema que los niños hayan aprendido anteriormente, como por ejemplo los colores.

A partir de esta conclusión, he podido escribir mi cuento: *El secret de la pluja*.

English

It is difficult to establish since when the fairy tales exist, but what we can affirm is that their transmission from one generation to another has helped us discover

the world and, also, ourselves. So much so that the vast majority of kids begin their education with fairy tales. So, they can learn in a more fun and interactive way. Every kid has his or her own preferences about which story to choose, but, in general, what make children decide whether or not to read a tale? This is the question I wondered before starting this project.

The main goal of this study is to find the dominant elements which draw kids attention in a fairy tale, to later use these feature to write my own story.

My hypothesis can be proved through a narratological analysis of ten stories, reading aloud theses stories to children in a kindergarten and in a summer course to analyse their reactions and with an interview with an author of the ten stories analysed.

With all this data, we can conclude that the characteristics that make a tale more attractive than another are: animal characters, fantastic stories or stories with everyday events, bright illustrations, actions with which readers can feel identified, linear structure and using a topic that they have already learned before, such as colours.

Based on this conclusion, I have been able to write my own fairy tale: *El secret de la pluja*.

0-ÍNDEX

1-INTRODUCCIÓ	9
1.1-Motivació.....	10
1.2-Hipòtesi i objectius	10
1.3-Metodologia	12
2-EL CONTE	14
2.1-L'origen del conte.....	14
2.2-Els 10 contes triats.....	15
3-ANÀLISI DELS CONTES	17
3.1-Introducció	17
3.2- <i>Petita a la jungla</i>	18
3.2.1-Fitxa tècnica.....	18
3.2.2-Història	19
3.2.3-Trama	19
3.2.4-Conflicte.....	19
3.2.5-Personatges	20
3.2.6-Espai.....	21
3.2.7-Temps.....	21
3.2.8-Punt de vista (narrador)	21
3.2.9-Narratari.....	21
3.2.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	22
3.3- <i>En súper pupes</i>	23
3.3.1-Fitxa tècnica.....	23
3.3.2-Història	23
3.3.3-Trama	24
3.3.4-Conflicte.....	24
3.3.5-Personatges	24

3.3.6-Espai.....	24
3.3.7-Temps.....	24
3.3.8-Punt de vista (narrador)	25
3.3.9-Narratari.....	25
3.3.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	25
3.4- <i>Les princeses també es tiren pets</i>	26
3.4.1-Fitxa tècnica.....	26
3.4.2-Història	27
3.4.3-Trama	27
3.4.4-Conflicte.....	27
3.4.5-Personatges	28
3.4.6-Espai.....	28
3.4.7-Temps.....	28
3.4.8-Punt de vista (narrador)	29
3.4.9-Narratari.....	29
3.4.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	29
3.5- <i>L'ovelleta que va venir a sopar</i>	30
3.5.1-Fitxa tècnica.....	30
3.5.2-Història	31
3.5.3-Trama	31
3.5.4-Conflicte.....	31
3.5.5-Personatges	32
3.5.6-Espai.....	32
3.5.7-Temps.....	32
3.5.8-Punt de vista (narrador)	33
3.5.9-Narratari.....	33
3.5.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	33

3.6- <i>Un raspall de dents per a en REX</i>	34
3.6.1-Fitxa tècnica.....	34
3.6.2-Història	35
3.6.3-Trama	35
3.6.4-Conflicte.....	35
3.6.5-Personatges	35
3.6.6-Espai.....	36
3.6.7-Temps.....	36
3.6.8-Punt de vista (narrador)	36
3.6.9-Narratari.....	36
3.6.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	36
3.7- <i>El monstre de colors</i>	37
3.7.1-Fitxa tècnica.....	37
3.7.2-Història	37
3.7.3-Trama	38
3.7.4-Conflicte.....	38
3.7.5-Personatges	38
3.7.6-Espai.....	39
3.7.7-Temps.....	39
3.7.8-Punt de vista.....	39
3.7.9-Narratari.....	40
3.7.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	40
3.8- <i>El peix Irisat</i>	42
3.8.1-Fitxa tècnica.....	42
3.8.2-Història	43
3.8.3-Trama	43
3.8.4-Conflicte.....	43

3.8.5-Personatges	43
3.8.6-Espai.....	44
3.8.7-Temps.....	44
3.8.8-Punt de vista (narrador)	44
3.8.9-Narratari.....	45
3.8.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	45
3.9- <i>El rei de la casa</i>	46
3.9.1-Fitxa tècnica.....	46
3.9.2-Història	47
3.9.3-Trama	47
3.9.4-Conflicte.....	48
3.9.5-Personatges	48
3.9.6-Espai.....	48
3.9.7-Temps.....	49
3.9.8-Punt de vista (narrador)	49
3.9.9-Narratari.....	49
3.9.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	49
3.10- <i>De quin color és un petó?</i>	50
3.10.1-Fitxa tècnica.....	50
3.10.2-Història	51
3.10.3-Trama	52
3.10.4-Conflicte.....	52
3.10.5-Personatges.....	52
3.10.6-Espai.....	53
3.10.7-Temps.....	53
3.10.8-Punt de vista (narrador)	54
3.10.9-Narratari.....	54

3.10.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	54
3.11- <i>La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap</i>	55
3.11.1-Fitxa tècnica.....	55
3.11.2-Història	56
3.11.3-Trama	56
3.11.4-Conflicte.....	56
3.11.5-Personatges.....	57
3.11.6-Espai.....	57
3.11.7-Temps.....	57
3.11.8-Punt de vista (narrador)	57
3.11.9-Narratari.....	58
3.11.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza.....	58
4-BUIDATGE DE LES OBSERVACIONS DE LA LECTURA ALS NENS	59
4.1-Introducció	59
4.2-Anàlisi de les gravacions.....	60
5-ENTREVISTA A UNA AUTORA	64
5.1-Rocio Bonilla	64
6-CONCLUSIÓ DE LES OBSERVACIONS I L'ENTREVISTA	67
7-EL MEU CONTE: <i>El secret de la pluja</i>	69
8-CONCLUSIÓ GENERAL.....	74
8.1-Conclusió del treball.....	81
8.2-Conclusió personal	83
9-AGRAÏMENTS	84
10-WEBGRAFIA I BIBLIOGRAFIA.....	85

1-INTRODUCCIÓ

L'educació d'una persona comença des del moment que aquesta neix i obre els ulls. Els primers contactes amb el món i la societat són claus per la seva formació intel·lectual i, un dels elements que predomina en l'educació de pràcticament tota la població infantil són els contes.

Aquests relats curts són uns estris essencials dins l'ensenyament infantil. Són una eina didàctica i creativa, que utilitza diferents elements que atrauen l'atenció dels nens per ensenyar-los coses noves. Serveixen per fer que els nens siguin més curiosos, més creatius, més imaginatius, i també comencen a ser les primeres mostres d'alguns aspectes de la vida, com per exemple els colors, les emocions, els animals, la fantasia, els fets quotidians...

Dit això, sabem que probablement sense l'ús d'aquesta vessant de la literatura infantil, el fet d'ensenyar certs aspectes seria més complicat, ja que no és el mateix educar mitjançant il·lustracions i històries fantàstiques o amb referents quotidians que educar amb un llibre de text dens i avorrit del qual a la llarga, no se'n recordaran de gaire cosa. Per tant els contes són una mena d'iniciació dins de l'univers que els espera a tots els infants que comencen a veure el món tal com és.

La idea de fer el meu treball de recerca dels contes va sorgir una tarda a casa la meva cosina. El seu fill, en Joel, em va demanar mil vegades que li llegís un conte. Veient l'interès i la il·lusió que li feia que jo li llegís un d'aquests relats, vaig pensar que potser li faria encara més il·lusió llegir un conte escrit per mi. A partir d'aquí, vaig començar a pensar quin estudi hauria de fer prèviament a l'escriptura del conte perquè el relat fos el més atractiu possible.

Els meus pares sempre em llegien contes, i tan aviat com vaig aprendre a llegir, els llibres es van convertir en un element essencial de la meua vida. Recordo perfectament un llibre recopilatori de diferents contes clàssics que vaig llegir desenes de vegades. Sempre quedava fascinada amb les il·lustracions i les magnífiques històries. Sempre que podia m'endinsava en el món de la fantasia i m'hi podia passar hores sense ni tan sols avorrir-me una mica.

Abans de contactar amb ningú, ja tenia al cap què podia fer per assolir tots els meus objectius. Volia analitzar els contes i posteriorment fer-ne una lectura a infants. Per informar-me molt bé sobre aquests relats abans de començar el meu treball, vaig demanar assessorament a la biblioteca municipal de Sant Feliu de Guíxols, a l'autora d'un conte i a una professora d'infantil. Amb la informació que em van donar i tot el que jo he estudiat i trobat per Internet he aconseguit escriure i il·lustrar un conte, realitzant abans tot l'estudi previ per trobar quins són els trets característics que poden fer que un conte sigui més atractiu per als nens.

1.1-Motivació

Des del moment que vaig veure la importància que tenia el conte dins la vida quotidiana del meu cosí Joel, em va semblar que la idea que se m'havia acudit era molt bona, i que a més a més, l'elecció d'aquest tema suposava que el meu treball tindria una part pràctica bastant atractiva, cosa que insisteixen molt la gran majoria de professors.

A més a més, des de ben petita m'ha encantat llegir i, encara que avui dia no ho faci gaire, m'agrada molt endinsar-me en qualsevol narració. El fet de realitzar un estudi dels contes i, posteriorment escriure'n un, em semblava una magnífica manera d'impregnar-me de nous coneixements de la literatura infantil actual.

Per tant, en el meu treball hi ha una vessant analítica i una altra més creativa.

La veritat és que a hores d'ara encara no estic segura del que vull estudiar l'any vinent a la universitat. Una de les meves idees és estudiar magisteri, ja que des de ben petita m'encantava jugar a ser la professora dels ninots de casa meva. Si al final acaba sent així, considero que aquest treball em facilita moltes coses de cara a la carrera, ja que he tingut la possibilitat de formar-me prèviament en el món de la literatura infantil treballant amb els nens i també creant un material únic per a ells.

1.2-Hipòtesi i objectius

Amb aquest treball, he pretès descobrir quins són alguns dels aspectes que més agraden als infants que tenen entre 2 i 5 anys dels contes. És a dir, primer he hagut de realitzar un estudi exhaustiu de deu contes per poder arribar a una

conclusió sobre quins són aquests elements o aspectes que poden fer que una història sigui més atractiva que una altra. Amb la llista d'aquestes característiques, he hagut d'escriure i il·lustrar un conte: *El secret de la pluja*.

Aquesta investigació dels contes consta d'una anàlisi narratològica de cada un dels relats, analitzant les característiques més teòriques com són la història, la trama, el temps, l'espai, els conflictes, el tipus de narrador, els diferents tipus de personatges, el vocabulari que utilitza la narració, a qui es dirigeix el narrador i la fitxa tècnica. Seguidament, hi trobareu una anàlisi de les reaccions dels nens davant les lectures en veu alta de tots els contes analitzats que vaig fer a una llar d'infants i un casal. Abans d'arribar a la conclusió de quins aspectes agraden més als nens dels contes hi trobareu una entrevista a l'autora de: *De quin color és un petó?*, la Rocio Bonilla. Per últim trobareu un apartat on redacto el procediment de creació del meu llibre tenint en compte la conclusió a la qual he arribat prèviament.

L'objectiu més important del meu treball és doncs, trobar quins elements atreuen més l'atenció dels infants per posteriorment aplicar-ho en l'escriptura del meu propi conte.

Per aconseguir aquest objectiu principal, també m'he hagut de proposar els següents:

- Trobar deu contes molt sol·licitats actualment amb ajuda professional (en aquest cas amb l'ajuda de la bibliotecària especialitzada en literatura infantil, la Montse Vila).
- Analitzar les diferents narracions (tenint en compte els aspectes teòrics com són: la fitxa tècnica, la història, la trama, l'espai, el temps, el tipus de narrador, etc.)
- Llegir els contes a nens de 2 a 5 anys per veure com reaccionaven als diferents estils literaris que podem trobar en la selecció dels deu contes.
- Analitzar aquestes reaccions.
- Entrevistar a alguns dels autors dels contes analitzats (finalment només ha sigut possible entrevistar a una autora).
- Arribar a una conclusió de quins eren alguns dels aspectes més atractius d'un conte.

La hipòtesi del meu treball és: *Com podem escriure un conte a partir dels aspectes que criden més l'atenció als nens d'aquests relats?*

1.3-Metodologia

Aquesta recerca l'he organitzat de manera que el primer que vaig fer va ser contactar amb la biblioteca per aconseguir la tria de contes tan aviat com es pogués. La franja d'edat inicial era de 5 a 8 anys, des que els nens aprenen a llegir fins que comencen a considerar que els llibres formen part de les lectures obligatòries de l'escola i deixen de llegir novel·les per plaer.

Una vegada la selecció de contes ja va estar feta vaig començar a llegir-los i analitzar-los narratològicament, com ja he dit abans. Posteriorment, quan vaig saber que durant l'estiu treballaria en una llar d'infants, vaig haver de canviar alguns contes per uns altres més adequats per nens de 2 a 3 anys. La franja d'edat definitiva és per tant de 2 a 5 anys.

Una vegada les anàlisis estaven acabades, vaig començar a llegir els contes als nens de la guarderia. Mentre feia la lectura, una companya meva ho gravava per així tenir-ho més fàcil a l'hora d'analitzar les reaccions dels nens i nenes. Vaig llegir els deu contes als nens de la guarderia *Els Patufets* i també vaig llegir-ne dos als nens del casal *Esquitx* (els que semblaven els més clàssics i famosos).

Després d'enregistrar totes les lectures, vaig procedir a analitzar les reaccions dels nens.

Posteriorment, vaig intentar contactar amb els autors de tots els contes analitzats, però només em va respondre una d'elles, la Rocio Bonilla, autora de *De quin color és un petó?*. Li vaig fer una sèrie de preguntes abans d'escriure el conte per tenir més clar el procediment que havia de seguir. A més, ella es va disposar a ajudar-me si tenia algun problema, cosa que em va anar molt bé i valoro molt.

En finalitzar tot aquest estudi exhaustiu per veure quins elements semblava que atreïen més l'atenció dels nens, vaig arribar a unes conclusions on vaig descobrir alguns d'aquests aspectes.

Una vegada vaig tenir feta la conclusió i tenia ben clars aquests aspectes, vaig començar a escriure i il·lustrar el meu conte. Aquesta part del treball va portar molta feina, ja que il·lustrar un conte perquè quedi tal com te l'imagines és bastant més complicat del que sembla, però després de tardes senceres amb les meves cosines enganxant fotografies i maquetant, el resultat final ha estat increïble!

2-EL CONTE

Un conte és una narració escrita en prosa i generalment breu. Aquestes narracions poden ser fictícies o reals i pertanyen al grup de literatura infantil. Normalment un conte està escrit per entretenir, divertir, moralitzar, etc.

Aquests relats són una de les fonts d'aprenentatge més riques i completes per treballar amb els infants. A més a més, ens aporten plaer, ens fan gaudir i resulten un moment lúdic i d'oci per als infants.

Alguns dels beneficis de llegir-los als nens són:

- S'enforceixen els vincles afectius entre els participants en la lectura.
- És una molt bona manera d'ajudar a un nen a desenvolupar la imaginació, la fantasia i la creativitat.
- La lectura de contes ajuda a desenvolupar la comunicació oral, adquirir vocabulari nou i millorar la comprensió.
- Els contes ajuden als nens a comprendre el món que els envolta.
- Llegint contes es crea un hàbit de lectura que serà molt útil quan l'infant creixi.
- Es treballa la capacitat d'atenció, d'escolta o la memorització.
- Els contes ajuden a identificar i expressar sentiments i emocions. A més a més, ensenyen valors morals.
- Els nens aprenen el valor de l'empatia que ells mateixos desenvolupen envers els personatges dels contes.

2.1-L'origen del conte

Els primers contes documentats els trobem a l'orient cap a l'any 4.000 a.C. escrits en paper. En aquests contes ja hi apareixen fades que fan regals als nadons acabats de néixer o porten desgràcies a prínceps...

Encara que l'origen d'aquestes narracions sigui tan llunyà, els contes ja començaven de forma similar als actuals: *Hi havia una vegada...; Fa molts, molts anys en un país llunyà...; etc.*

El primer recopilatori de contes del que es té notícia és Oriental, traduït al castellà l'any 1261. Es titula *Calila e Dimna*, però se'n té referència per part d'un rei de Pèrsia pels voltants del segle VI d.C.

Aquests contes van recórrer tota Europa gràcies als joglars, als comerciants i als mariners. Un exemple d'expansió de contes és el cas de *La Ventafocs*, que prové d'Escòcia.

Les mil i una nits va arribar a Europa pels voltants del segle XVI, i no és més que un recull enllaçat de contes perses, assiris, egipcis i jueus.

Aquests contes influeixen moltíssim en la mentalitat europea, tant que arriben també a ser versionats en la cultura popular. No va ser fins al romanticisme quan autors europeus comencen a recollir contes de tradició oral purament europea. Contes com *En Patufet* o *La caputxeta vermella* parteixen d'aquesta base. Aquests contes han estat sempre alterats segons les ideologies culturals i socials de les diferents èpoques que han viscut, així que difícilment en podem considerar mai un d'original.

Finalment, cal dir que des de fa un temps s'estan incorporant a la cultura dels contes europea altres contes procedents de l'Àfrica i d'Amèrica. Molts contes americans parteixen de variants dels contes europeus, però molts d'altres ho fan de les cultures precolombines.

A continuació us parlaré de com es va fer la tria de contes que al següent apartat començaré a analitzar.

2.2-Els 10 contes triats

Per aconseguir assessorament sobre quins contes triar, vaig contactar amb la biblioteca municipal de Sant Feliu de Guíxols i ells em van recomanar que parlés amb la bibliotecària experta en literatura infantil, la Montse Vila.

El nombre de contes que em van semblar adients per analitzar eren 10, ja que així tindria una varietat molt àmplia d'històries diferents. La Montse em va assegurar que per triar els contes havia tingut en compte les estadístiques de préstec i el seu punt de vista com a experta en aquest àmbit. A més, per no posar límits, no es va basar solament amb els contes que hi ha a la biblioteca

de Sant Feliu de Guíxols, sinó que també va utilitzar estadístiques a escala de Catalunya.

La franja d'edat inicial era de 5 a 8 anys, i la llista de contes per als infants d'aquesta edat eren: *El monstre de colors*, *L'ovelleta que va venir a sopar*, *Les princeses també es tiren pets*, *El peix Irisat*, *El capità Jan i els pirates*, *Els tres bandits*, *Mis vecinos los piratas*, *Petita a la jungla*, *Els fantasmes no truquen a la porta* i *Max i els superherois*. Els quatre primers són dels que la gent sol demanar més sovint i els sis restants són molt sol·licitats però no tant com els anteriors.

Quan uns mesos més tard em van comunicar que a l'estiu treballaria a un jardí d'infants, vaig pensar que seria una molt bona idea el fet de poder llegir els contes als nens i veure com reaccionaven. D'aquesta manera tindria un punt de vista més subjectiu analitzant les reaccions dels nens davant les diferents lectures. Com que la guarderia comprèn l'edat entre sis mesos i tres anys, vaig decidir que hauria de canviar la franja d'edat, per tant hauria de substituir alguns contes per uns altres. Finalment, em vaig decantar per canviar la franja de 5 a 8 anys per una de 2 a 5 anys.

La llista de contes definitiva va ser la següent: *L'ovelleta que va venir a sopar*, *Les princeses també es tiren pets*, *El monstre de colors*, *El peix Irisat*, *Petita a la jungla*, *Petits dinosaures*, *En súper pupes*, *El rei de la casa*, *De quin color és un petó?* i *La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap*.

Aquesta segona tria va ser més subjectiva, la Montse em va ajudar a triar contes per nens més petits. Per tant vam adequar la llista segons el que ella considerava que era més adient per als nens de la llar d'infants. També vaig tenir en compte el meu punt de vista, és a dir, vaig descartar els contes amb els quals no em sentia còmoda treballant.

3-ANÀLISI DELS CONTES

3.1-Introducció

Per aconseguir realitzar un estudi complet dels contes triats, vaig fer una selecció dels ítems que volia analitzar per així tenir clar tots els aspectes del conte. Aquests ítems són: fitxa tècnica (títol, autor/a, il·lustrador/a, traductor/a, editorial, primera edició, anàlisi de la portada i la contraportada, nombre de pàgines i breu biografia de l'autor), història, trama, conflicte, personatges, espai, temps, punt de vista (narrador), narratori i llenguatge i vocabulari utilitzat.

A continuació trobareu les anàlisis dels deu contes dels quals ja us he parlat a l'apartat anterior.

A més a més, per saber exactament de què es parla a cada apartat, als annexos hi teniu la fitxa model utilitzada per estructurar cada una de les anàlisis i per saber exactament què calia dir en cada moment. Fins i tot hi trobareu una explicació de tots els termes més tècnics que s'utilitzen al llarg de la descripció dels aspectes del conte per deixar-ho tot ben clar.

3.2-Petita a la jungla



3.2.1-Fitxa tècnica

Títol: *Petita a la jungla*

Autor/a: Marta Altés

Il·lustrador/a: Marta Altés

Traductor/a: Marta Altés

Editorial: *Blackiebooks*

Primera edició: 2016

Anàlisi portada i contraportada: Tant la portada com la contraportada tenen molts elements i colors. A la portada el que més destaca és una mona (Petita) estirada sobre una liana. Al voltant seu tot és natura, deduïm que pertany a una jungla quan llegim el títol. Darrere de tot això veiem una lluna gegant que il·lumina tota l'escena. A la contraportada també hi ha moltes plantes i natura en general, amb un ocellat parat sobre una branca. És un paisatge més fosc (pintat amb verds més foscos). Al fons només hi ha estrelles i no pas la lluna que il·lumina la portada.

Nombre de pàgines: 36 pàgines.

Biografia de l'autor/a: Marta Altés va néixer a Barcelona el 1982. Com que es volia dedicar explicar històries, va deixar la seva feina com a dissenyadora gràfica a Barcelona i es va traslladar a Londres on va estudiar il·lustració infantil. Des de llavors ha estat triomfant amb les seves il·lustracions internacionalment.

3.2.2-Història

La Petita és una mona molt petita que viu a la jungla i no pot fer el mateix que els seus companys per culpa de la seva mida. Un dia decideix fer-se veure i demostrar a tothom que encara que sigui petita pot fer exactament el mateix que la resta de micos.

Per això, emprèn aquest viatge per la jungla ella sola, i descobreix que molts animals petits fan coses molt importants per a tothom. Fins i tot arriba a dalt de tot de l'arbre més gran de la jungla per observar com és de petit el món als seus peus. Sense adonar-se, un tigre l'ha estat perseguint tota aquesta estona, però la seva ignorància fa que finalment se salvi sense ni tan sols saber-ho.

3.2.3-Trama

L'autora disposa els elements de manera lineal, i per ordre cronològic. Plantejament: totes les coses que poden fer els companys de la Petita però ella no. Nus: el seu viatge sola per la jungla. Desenllaç: la tornada amb els seus amics amb la tensió per saber si el tigre l'aconseguirà atrapar.

3.2.4-Conflicte

El conflicte que veiem amb més facilitat és el conflicte amb forces no humanes, entre la Petita i els seus companys que no confien en les seves capacitats pel simple fet de ser més petita que ells.

Un altre conflicte amb forces no humanes és quan el tigre la persegueix intentant caçar-la i menjar-se-la.

El conflicte que no és tan fàcil d'identificar és amb l'interior de l'individu. Com que ningú confia en ella, ella acaba perdent l'esperança de poder fer el que un mico normal pot fer, però hi ha un moment en el qual decideix agafar el repte de passejar per la jungla sola. Ella mateixa no sap ben bé com és fins que es

descobreix i veu que és capaç de qualsevol cosa. “I ara qui és la petita? JO NO.”¹

A més a més, tot i que no es veu tan clar com els anteriors conflictes, podem dir que també n’hi ha un amb forces humanes. La Petita pensa i se sent inferior als altres, cosa que és més pròpia d’humans que no pas d’animals. Amb aquest conflicte, el conte permet la identificació de la protagonista amb el lector.

3.2.5-Personatges

Petita: és la protagonista del conte, ja que és el motor de la narració i és de qui més coses se saben. També és un personatge rodó, ja que el seu perfil psicològic està bastant desenvolupat, es parla de les seves inseguretats (que han estat creades pel que diu l’altra gent) al moment de fer el mateix que els seus companys i de com venç aquestes inseguretats fent front a les seves pors i al món exterior ella sola.

Els companys que conviuen amb ella: generalitzo aquest grup, ja que en cap moment es parla de cap mico per separat, sempre es refereix a ells com un grup, com si tots junts fossin un personatge. Són per una part antagonistes, ja que fan que la Petita tingui inseguretats per la seva mida. Ells creuen que no pot fer res per si sola, per tant s’oposen a ella. Al desenllaç, quan tornen a aparèixer intentant avisar a la Petita que té al tigre darrere i quan es fan una abraçada tots junts es converteixen en col·laboradors, ja que l’intenten ajudar i l’estimen. El col·lectiu és pla, ja que no s’analitza el seu perfil psicològic.

Tigre: al principi del conte el trobem com un personatge decoratiu, que simplement surt en una escena on els companys de la Petita el molesten mentre dorm. En el moment en què la petita surt a descobrir la jungla ella sola es converteix en antagonista, ja que comença a perseguir-la per intentar menjar-se-la. És un personatge bàsicament pla, ja que no s’analitza directament el seu perfil psicològic. Com a lectors, podem deduir que no s’atreveix a barallar-se amb els micos més grans però en canvi sap que com que la Petita és més innocent sí que s’atreveix a perseguir-la.

¹ *Petita a la jungla.* Marta Altés

3.2.6-Espai

L'espai és referencial, no sabem de quina jungla es tracta però mirant les il·lustracions del conte ens podem situar molt bé en el context i imaginar-nos on transcorren els fets.

3.2.7-Temps

No es fa referència al temps històric en què s'esdevé el relat.

Tampoc es fa referència a la durada dels fets que s'expliquen en el conte, però podem deduir que el plantejament, on es parla del que solen fer els seus companys i el que no pot fer ella, és com un hàbit, per tant no té una durada definida, sol passar cada dia o cada vegada que els micos duen a terme alguna activitat. A partir del nus, quan la petita comença a investigar ella sola, comença una acció que probablement dura unes hores.

El conte s'explica en un passat literari, els esdeveniments van ocórrer al passat, però està explicat tot de manera lineal.

3.2.8-Punt de vista (narrador)

El narrador és extern total. Els fets estan explicats en tercera persona del singular però el narrador s'introdueix dins dels pensaments dels personatges (de la Petita). Ex: "*...Però la Petita no pensava rendir-se...*", "*La Petita estava farta de perdre-s'ho sempre tot. Així doncs un dia va prendre una decisió. Una decisió GRAN i valenta.*", "*...va baixar gronxant-se per aquell arbre tan alt, feliç i orgullosa de si mateixa.*"²

De vegades la Petita parla en primera persona, com si fossin els seus pensaments els que parlessin. Ex: "*Pot ser que sigui petita, però també sóc molt valenta.*"³ Aquests fragments estan entre cometes perquè no ho diu el narrador sinó la mona.

3.2.9-Narratari

Quan la Petita parla (sigui parlant amb algú o recitant els seus pensaments) es dirigeix indirectament al lector. Ex: "*! molt afortunada!*" li va dir a la seva colla.

²*Petita a la jungla.* Marta Altés

³*Petita a la jungla.* Marta Altés

En aquest cas es dirigeix directament als seus companys. “*I ara qui és la petita? JO NO.*”⁴Des del meu punt de vista, aquesta petita intervenció es dirigeix al lector, demostrant que pot fer tot el que es proposi. Si no fos per la resposta que dona ella mateixa, es tractaria d’una pregunta retòrica que podria respondre el lector.

3.2.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

Fa servir un vocabulari fàcil d’entendre amb alguna excepció com per exemple: *grimpar*.

⁴*Petita a la jungla*. Marta Altés

3.3-En súper pupes



3.3.1-Fitxa tècnica

Títol: *En súper pupes*

Autor/a: Benoît Charlat

Il·lustrador/a: Benoît Charlat

Traductor/a: Maria Lucchetti

Editorial: *Corimbo*

Primera edició: abril 2009

Anàlisi portada i contraportada: El fons de la portada és blau clar, amb un elefant amb la trompa embenada a la portada. A la contraportada el fons és el mateix i apareix el mateix elefant corrent amb cara de felicitat, ja no té la trompa embenada. Les pàgines d'aquest conte no són de paper sinó que són dures, el que ens indica que és un llibre per nens més petits. La finalitat d'aquestes pàgines és una manipulació més fàcil per ells. L'elefant està humanitzat, va vestit i té les galtes rosades com a signe d'innocència.

Nombre de pàgines: 16 pàgines.

Biografia de l'autor/a: va néixer a França (Ardecha) el 1972. Actualment té 47 anys.

3.3.2-Història

L'elefant que l'autor anomena "Súper pupes", es fa mal al dit, al cap, a l'orella, a la cama i finalment es posa molt malalt. Per tot això, no pot fer totes les feines

que havia de fer. Estava al llit estirat fins que va sentir que hi havia xocolata amb melindros per esmorzar que va sortir corrent i tots els dolors li van desaparèixer de cop.

3.3.3-Trama

L'autor disposa els esdeveniments de forma cronològica, cada dolor va un darrere de l'altre. Fins que finalment surt corrent quan descobreix el que hi ha d'esmorzar.

3.3.4-Conflicte

No hi ha cap mena de conflicte. No s'especifica com l'elefant es fa mal per tant no sabem si és per culpa d'un conflicte amb forces humanes o no humanes. Tampoc hi ha conflicte amb l'interior de l'individu perquè l'elefant no dubta en cap moment de què ha de fer. Al principi només vol fer-se mal per no haver de fer res i just quan sent que hi ha xocolata i melindros corre sense pensar en totes les pupes que suposadament té.

3.3.5-Personatges

Elefant (el súper pupes): és l'únic personatge que apareix en aquest conte. És el protagonista perquè és el motor del conte però no s'analitza la seva psicologia, simplement el que va fent. Per tant, també és un personatge pla.

3.3.6-Espai

Podem identificar diferents habitacions d'una casa gràcies a alguns objectes que es troben dibuixats sobre un fons del mateix color de la portada i la contraportada. Per tant, com que nosaltres ens imaginem un escenari (no és cap lloc comprovable), es tracta d'un espai referencial. Ex: una habitació de jocs (hi ha joguines per terra), el lavabo (hi ha una pica), el vestidor (hi ha roba per terra), la seva habitació (hi ha el seu llit)...

3.3.7-Temps

No es fa referència al temps històric.

L'acció pot durar minuts o hores, no ho sabem del cert perquè en cap moment apareix alguna referència del temps. (Dura des que l'elefant descobreix el primer dolor fins que s'aixeca corrent del llit per esmorzar).

El conte s'explica en present i cronològicament.

3.3.8-Punt de vista (narrador)

El narrador és extern parcial. No s'endinsa dins la psicologia del personatge perquè en cap moment s'analitza, simplement s'expliquen uns fets.

3.3.9-Narratari

El narrador no s'adreça a ningú en concret, simplement es limita a narrar la història.

3.3.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

És un llibre molt senzill i fàcil d'entendre perquè va dirigit a nens que estan començant a treballar amb els contes (aproximadament per nens d'1, 2 o 3 anys). No hi apareix paraula difícil d'entendre.

3.4-Les princeses també es tiren pets



3.4.1-Fitxa tècnica

Títol: *Les princeses també es tiren pets*

Autor/a: Ilan Brenman

Il·lustrador/a: Ionit Zilberman

Traductor/a: Tina Vallès, 2010

Editorial: *animallibres*

Primera edició: 2008

Anàlisi portada i contraportada: el fons de la portada i la contraportada és de color rosa, probablement representant el color típic de noies i princeses (d'aquesta manera fa referència i crítica a l'estereotip marcat per la societat que relaciona el rosa amb les noies). A sobre d'aquest fons, hi ha dibuixada una nena, amb un vestit que sembla de princesa, tirant-se un pet, que està representat amb lletres i traces de llapis de color verd. Les lletres de color verd que hi ha a la contraportada representant els pets, són una mena d'onomatopeia, intentant descriure el soroll que fan aquests.

Nombre de pàgines: 30

Biografia de l'autor/a: Ilan Brenman és psicòleg, doctor per la Facultat d'Educació de São Paulo. Ha escrit vora una vintena de llibres, com ara *Clara*,

Les catorze perles de l'Índia o *Gabriel*. Explica històries des de fa més setze anys.

3.4.2-Història

Un dia, una nena anomenada Laura, en tornar de l'escola, va dir-li al seu pare que per l'escola corria el rumor que les princeses també es tiraven pets, i li va preguntar si això era cert. Per respondre-li aquesta pregunta, el seu pare va agafar un vell llibre de la seva biblioteca: *El llibre secret de les princeses*. Aquest llibre seria la resposta a la pregunta de la Laura.

Seguidament, van obrir el llibre per la pàgina de "Problemes gastrointestinals i flatulències" i van començar a llegir els casos de diferents princeses començant per la Ventafocs i seguint per la Blancaneu i acabant amb la Sireneta.

La Laura, havent resolt ja el seu dubte gràcies al llibre que el seu pare tenia guardat a la biblioteca, se'n va a dormir i promet al seu pare que no dirà mai res sobre les flatulències de les princeses.

3.4.3-Trama

L'autor utilitza una estructura lineal per disposar els elements del conte. Comença amb la introducció, on la nena li proposa el dubte al seu pare; el nus, on llegeixen el llibre; i per últim el desenllaç, quan el pare li explica a la Laura que encara que les princeses es tirin pets, segueixen sent igual de maques (el dubte ja s'ha resolt).

3.4.4-Conflicte

Hi podem trobar un conflicte amb forces humanes quan la Laura explica el que en Marcel els havia dit a les nenes: "*En Marcel ens ha dit, a les nenes, que la ventafocs es tirava molts pets. Totes li hem dit que això és impossible, que cap princesa del món no es tira pets...*"⁵El conflicte seria el moment de "discussió" entre les nenes i en Marcel per veure qui tenia raó.

També podem trobar d'una manera més aviat secundària un conflicte en l'interior de l'individu, en aquest cas en l'interior de la Laura quan dubta si la informació dels pets i les princeses és real o no ho és.

⁵*Les princeses també es tiren pets*. IlanBrenman

3.4.5-Personatges

Laura: és un personatge principal i protagonista, és el fil conductor del conte, ja que és ella la que planteja el dubte que desencadena tots els fets de la narració. És un personatge pla, ja que no s'analitza la seva complexitat psicològica al llarg de l'obra.

Pare: no se cita el seu nom en cap moment perquè no té importància, el que sí que en té és el sentiment paternal que aquest ofereix als lectors. També és un personatge principal, ja que és el que resol el dubte que formula la Laura i el que dóna una resposta convincent. No s'analitza tampoc el seu perfil psicològic. És agent ja que intervé en el transcurs de tot el conte.

Ventafocs, Blancaneu i Sireneta: són uns personatges secundaris i decoratius, que intervenen només en una pàgina com a exemples de princeses que es tiren pets.

Marcel i les nenes: són els companys d'escola de la Laura amb els que havia sortit el dubte de si les princeses es tiraven pets. Són plans (sense complexitat psicològica) i decoratius (contextualitzen el dubte).

3.4.6-Espai

Troblem un espai referencial, un lloc que no existeix però que és una casa (concretament unes habitacions) fàcils d'imaginar. Veiem el menjador que és l'habitació on es troba el pare llegint el diari quan la Laura li fa la pregunta, la biblioteca d'on treuen el llibre i l'habitació de la Laura.

3.4.7-Temps

No es fa referència al temps històric.

L'acció dura unes hores, des que la nena torna de l'escola i planteja el dubte al seu pare fins que a l'última pàgina surt estirada al llit abans d'anar a dormir.

L'autor disposa els elements de manera lineal, però hi podem trobar una petita retrospecció quan la Laura li explica el que els va dir en Marcel a les nenes: *“En Marcel ens ha dit, a les nenes, que la ventafocs es tirava molts pets. Totes li hem dit que això és impossible, que cap princesa del món no es tira pets...”*⁶

⁶Les princeses també es tiren pets. IlanBrenman

3.4.8-Punt de vista (narrador)

El narrador d'aquest conte és extern parcial, ja que no s'introdueix dins dels pensaments dels personatges, simplement narra el que passa. No apareix gaires vegades perquè la major part del conte és el diàleg entre la Laura i el pare.

Podem considerar que el narrador és extern total quan expressa sentiments dels personatges. Ex: *“En sentir aquelles paraules, el cor de la Laura es va disparar.”*, *“El pare, que estimava els llibres i les bones històries, com la seva filla...”*⁷

3.4.9-Narratari

El conte no es dirigeix directament al lector, perquè, com ja he dit anteriorment, la major part del conte és un diàleg, on el pare i la filla parlen entre ells.

*“És molt important que no expliquis aquest secret a ningú!”*⁸ En aquest fragment de l'última pàgina, el pare s'adreça a la nena i al lector, intentant transmetre aquesta emoció per saber una cosa que no pot dir a ningú, aquest secret.

3.4.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

Donant una ullada general, el llenguatge que utilitza és fàcil d'entendre, però trobem algunes paraules més difícils de les quals s'especifica el significat de seguida.

Ex: *“Problemes gastrointestinals i flatulències de les princeses més encantadores del món.”* En aquest cas, la Laura és la que pregunta què vol dir això, avançant-se al lector.

⁷Les princeses també es tiren pets. IlanBrenman

⁸Les princeses també es tiren pets. IlanBrenman

3.5-L'ovelleta que va venir a sopar



3.5.1-Fitxa tècnica

Títol: *L'ovelleta que va venir a sopar*

Autor/a: Steve Smallman

Il·lustrador/a: Joelle Dreidemy

Traductor/a: Toni Rovira

Editorial: *Beascoa*

Primera edició: octubre de 2007

Anàlisi portada i contraportada: el color que predomina tant a la portada com a la contraportada és el vermell fosc. Sobre aquest fons, a la portada trobem el dibuix d'un llop amb cara de tenir molta gana i amb la llengua fora, mirant amb una expressió de desig a l'ovelleta. Sembla que l'ovelleta és molt innocent, ja que li torna la mirada amb una expressió infantil i confiada. El llop té davant seu el llibre de receptes per preparar un estofat amb l'ovella. A la contraportada, el panorama és molt diferent. L'ovelleta i el llop s'estan fent una abraçada. Ambdós transmeten un sentiment d'amor i tendresa.

Nombre de pàgines: 32 pàgines.

Biografia de l'autor/a: Steve Smallman és un famós escriptor i il·lustrador britànic (va néixer a Cambridge). Va començar a il·lustrar llibres per nens amb 30 anys i poc després va començar a escriure'n també.

3.5.2-Història

Era un dia fred i el llop s'estava lamentant perquè havia de sopar el mateix de cada dia: sopa de verdures.

Just en aquell moment, algú va picar la porta. Era una bonica ovelleta morta de fred. Ell, sense dubtar un segon, la va deixar passar i es va començar a imaginar com estaria de bona com a plat principal del seu insípid sopar. Abans de cuinar-la, va decidir cuidar-la una mica perquè estigués deliciosa. L'ovelleta, molt agraïda, va abraçar-lo i ell de cop va perdre la gana. Tan bon punt ella es va adormir i el llop va ser capaç d'olorar-la, el llop va recuperar la gana. De sobte, l'ovelleta es va moure i li va fer un petó. En aquell moment ell es va sentir tan estrany, que la va fer fora de casa seva. Aquest sentiment devia ser el d'estimar l'ovelleta, cosa que no li havia passat mai, ja que des del seu naixement ell havia estat educat per menjar-se-les, no per estimar-les.

Després d'una estona es va sentir tan malament que va anar a buscar-la al bosc sense èxit. Molt trist i decaigut, va tornar cap a casa seva. Es va endur una sorpresa molt gran i agradable en veure que l'ovelleta havia tornat! En contra dels seus principis, no se la va menjar, és més, es van fer amics.

3.5.3-Trama

L'estructura del conte és lineal, explica els esdeveniments de forma cronològica; amb un plantejament, quan l'ovelleta arriba; un nus, quan el llop no sap si menjar-se o no l'ovelleta i quan ella s'escapa; i un desenllaç, quan ell la va a buscar i finalment se la troba a casa seva al costat de la xemeneia.

3.5.4-Conflicte

Trobem dos tipus de conflictes:

El que veiem més fàcilment és el conflicte amb l'interior de l'individu, en aquest cas amb l'instint de supervivència del llop. Ell dubta en molts moments si menjar-se o no l'ovelleta, té una mena de sentiment de contradicció constant provocat per l'empatia cap a l'ovelleta i l'instint de voler-se-la menjar. També el trobaríem quan comença a pensar tot el que li pot haver passat a l'ovelleta i se sent malament. Ex: *"Potser s'ha perdut!"*, *"Potser s'ha congelat!"*, *"Potser se*

*l'han menjat!", "El vell llop tenia una sensació estranya. Era la primera vegada que el seu sopar l'abraçava i de sobte va perdre la gana."*⁹

També podem considerar conflicte amb forces no humanes, entre l'ovelleta i el llop sobretot quan el llop la fa fora i ella no vol marxar. Ex: *"El llop va abrigar bé l'ovelleta i la va deixar a fora. –ARA VES-TE'N!- va cridar-. Si et quedes aquí, et menjaré, i després tots dos ens en penedirem!"*¹⁰

3.5.5-Personatges

Llop: és un personatge protagonista i clarament rodó, es veuen molt fàcilment els seus pensaments simplement amb el que diu. Es contradiu constantment i canvia la seva idea al llarg del conte, ja que en un principi tenia molt clar que es menjaria l'ovelleta però finalment no ho fa perquè l'ovelleta li provoca un sentiment d'amor i amistat, per tant és incapaç de menjar-se-la.

Ovelleta: és també un personatge protagonista però pla, ja que no s'analitzen gaire els seus pensaments, l'únic que sabem del cert d'ella pels seus actes és que sembla molt innocent, assemblant-se així a la figura d'un nen petit.

3.5.6-Espai

L'espai és referencial, no sabem on és però sabem que la caseta es troba en mig del bosc durant un dia d'hivern. És un escenari fàcil d'imaginar.

La caseta del llop és un lloc molt ordenat i humanitzat, ja que hi trobem molts estris que utilitzem les persones quotidianament com per exemple la llar de foc, una fotografia seva, una planta, la sopa, les tovalles, el bol, cadires, estores, etc.

3.5.7-Temps

No es fa referència al temps històric.

Deduïm que la narració dura unes hores, des que l'ovelleta toca la porta de casa fins que el llop torna d'anar-la a buscar. Aquest temps no és gaire llarg perquè al principi del conte es diu que el llop anava a sopar, i finalment acaben sopant els dos junts.

⁹L'ovelleta que va venir a sopar. SteveSmallman

¹⁰L'ovelleta que va venir a sopar. SteveSmallman

L'autor disposa el discurs de forma totalment lineal, simplement explicant el que va passar sense anticipacions ni retrospeccions.

Tot el conte està escrit en una mena de passat literari, el típic "Hi havia una vegada...".

3.5.8-Punt de vista (narrador)

El narrador és extern total, ja que narra en tercera persona del singular però de tant en tant s'endinsa als pensaments dels personatges (moltes vegades en forma de diàleg que es produeix dins de la ment dels personatges). Ex: "No puc menjar-me una ovelleta que està gelada. ODIO el menjar fred!", "Mmmmm! Li venia salivera només de pensar-hi.", "No puc menjar-me una ovelleta si li ronquen els budells. Podria tenir una indigestió (...) –El farcit!- va pensar", "No puc menjar-me una ovelleta que té singlot. Em podria fer venir singlot a mi també!", "El vell llop va tenir una sensació estranya. Era la primera vegada que el seu sopar l'abraçava, i de sobte va perdre la gana.", "... Va pensar que feia molt de temps que ningú no l'abraçava.", "Gràcies a Déu se n'ha anat! –va pensar el llop-. Aquí amb un vell llop afamat com jo, no estava segura.", "... el vell llop tornava cap a casa seva, trist, decaigut, cansat i sol."¹¹

3.5.9-Narratari

El narrador es limita a explicar els fets dirigint-se a qualsevol persona que llegeixi el conte. No trobem presència de preguntes retòriques dirigides al lector, simplement hi ha la successió de fets explicats de manera que tothom els pugui entendre.

3.5.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

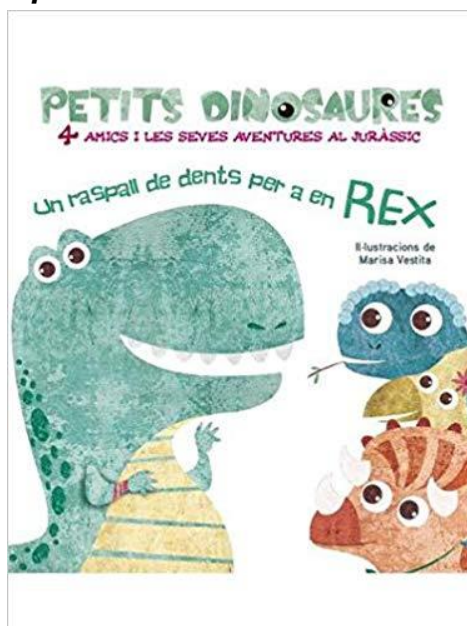
El llenguatge i vocabulari en general és entenedor, però hi ha alguns mots que per un infant potser serien més difícils d'entendre: *indigestió*, *afamat*, *salivera*.

El verb *ensumar* podria ser també una mica complicat d'entendre però, si llegim el context, queda bastant clar el seu significat: "El llop la va ensumar un cop i un altre. Aquella ovelleta feia molt... molt... bona olor."¹²

¹¹L'ovelleta que va venir a sopar. SteveSmallman

¹²L'ovelleta que va venir a sopar. SteveSmallman

3.6-Un raspall de dents per a en REX



3.6.1-Fitxa tècnica

Títol: *Un raspall de dents per a en REX.* (pertany a la col·lecció de PETITS DINOSAURES, quatre amics i les seves aventures al juràssic.)

Autor/a: Marisa Vestita

Il·lustrador/a: Marisa Vestita

Traductor/a: Adrià Masnou

Editorial: *Vicens Vives*

Primera edició: 2018

Anàlisi portada i contraportada: A la portada trobem dibuixats quatre dinosaures. Deduïm que el que és més gran és en Rex i els altres són els seus amics. A la contraportada hi ha una petjada de dinosaure dibuixada i plantes per la part inferior. Tant en la portada com en la contraportada el fons és blanc. Les pàgines del llibre són dures, el que ens indica (igual que al conte *En súper pupes*) que és per nens bastant petits.

Nombre de pàgines: 14 pàgines.

Biografia de l'autor: Marisa Vestita va néixer a Itàlia el 1975. Des de ben petita li agradava molt dibuixar. Va estudiar dibuix. Està molt interessada en les il·lustracions fetes amb l'ordinador.

3.6.2-Història

Abans de començar amb el conte, hi ha una petita introducció amb informació de tots els personatges per situar-nos, ja que aquest llibre pertany a una col·lecció (especificat a la fitxa tècnica a l'apartat del títol).

En Rex té una branca clavada entre les dents, i els seus amics l'ajuden a treure-li perquè li fa molt mal. Quan li treuen, tots els dinosaures li recomanen a en Rex que es raspalli les dents per la seva pròpia salut dental.

3.6.3-Trama

Els esdeveniments estan explicats cronològicament i de manera lineal: plantejament, quan en Rex té la branca clavada entre les dents; nus, quan els seus amics el van a ajudar i li aconsegueixen treure; i el desenllaç, quan ja li han tret i li aconsellen que es renti les dents amb un raspall de dents gegant.

3.6.4-Conflicte

L'únic que podem considerar conflicte és el problema que té en Rex amb la branqueta, per tant podria ser un conflicte amb forces no humanes.

3.6.5-Personatges

Dacti: és un dels amics d'en Rex. És el que aconsegueix treure-li la branqueta de les dents. A la introducció ens especifica que és un Pterodactylus. És un personatge col·laborador i pla, no s'analitza la seva psicologia.

Bronto: pertany també al grup d'amics d'en Rex que l'ajuden. És concretament un Brontosaurus. També és un personatge col·laborador i pla.

Trixi: també és un dels amics d'en Rex. És un Triceratops. També és un personatge col·laborador i pla.

Rex: és el motor del conte, el protagonista. És un Tyrannosaurus Rex. És un personatge pla perquè tampoc s'analitza la seva psicologia encara que sigui el protagonista.

Pare d'en Rex: no apareix directament a la història però es parla d'ell per fer referència al somni que té en Rex de tenir els mateixos ullals que ell.

3.6.6-Espai

L'espai és referencial, no ens diu on és exactament però deduïm que és qualsevol lloc del món fa molts milions d'anys, abans de l'extinció dels dinosaures.

3.6.7-Temps

La història del conte transcorre fa molts milions d'anys com ja he dit, quan encara existien els dinosaures. Per tant sí que es fa referència al temps històric.

L'acció transcorre uns minuts i està explicada de manera lineal.

3.6.8-Punt de vista (narrador)

El narrador és extern parcial, no s'introdueix dins els pensaments dels personatges perquè en cap moment es fa referència al seu perfil psicològic.

3.6.9-Narratari

El narrador no es dirigeix de manera directa al lector, és a dir, simplement explica els fets.

Al final del conte hi ha una frase on el narrador es dirigeix directament a en Rex i els seus amics: *"Felicitats, petits dinosaures: Gràcies a vosaltres, en Rex tindrà els ullals tan forts i brillants com els del seu pare!"*.¹³

3.6.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

El llenguatge i vocabulari que fa servir l'autora és senzill i fàcil d'entendre.

A la introducció ens diu quin dinosaure concret és cada un dels personatges, i els noms són una mica difícils per nens tan petits.

Els noms de cada un dels personatges també són una mica complexos.

Ex: *Dacti (Pterodactylus)*, *Bronto (brontosaurus)*, *Trixi (Triceratops)*, *Rex (TyrannosaurusRex)*.

¹³ *Un raspall de dents per a en REX*. Marisa Vestita

3.7-El monstre de colors



3.7.1-Fitxa tècnica

Títol: *El monstre de colors*

Autor/a: Anna Llenas

Il·lustrador/a: Anna Llenas

Editorial: *editorial flamboyant*

Primera edició: octubre de 2012

Anàlisi portada i contraportada: Podem observar el dibuix d'un monstre que representa que fa bombolles de sabó, que són diferents circumferències de cartó pintades de diferents colors que s'identifiquen amb les emocions.

Nombre de pàgines: 44 pàgines.

Biografia de l'autor/a: Anna Llenas va néixer el 20 de desembre de 1977 a Barcelona i actualment té 41 anys. Inicialment, es va dedicar al món de la publicitat, però va decidir deixar-lo enrere per dissenyar productes originals, i actualment es dedica a escriure i il·lustrar llibres i imparteix cursos de creativitat i emocions.

3.7.2-Història

El conte comença amb la presentació del monstre, que s'ha fet un garbuix d'emocions. Aquesta mescla, es representa pintant el monstre de molts colors diferents. A continuació apareix una nena que li explica què és cada emoció

associant-les a colors i a elements de la natura. Diu que cada una d'aquestes emocions s'ha de posar dins d'un pot per diferenciar-les bé i no barrejar-les.

3.7.3-Trama

El conte en si no té una estructura gaire concreta, simplement podem identificar les emocions barrejades del monstre com a introducció i cada una de les emocions explicades com a nus. Al final, es fa un breu resum de totes les emocions i els seus colors classificades en pots que podria considerar-se com a desenllaç.

3.7.4-Conflicte

Podríem dir que el conflicte és amb l'interior de l'individu, en aquest cas del monstre, ja que és ell mateix el que no sap identificar les emocions i el que necessita l'explicació que fa la nena per no barrejar-les.

3.7.5-Personatges

Monstre: protagonista del conte, és qui té un garbuix d'emocions i que ens porta a descobrir cada una d'aquestes i amb quin color la podem associar. No parla en cap moment, simplement és el fil conductor de l'explicació. Comença sent un monstre de color verd, ja que quan ens imaginem un monstre, ho solem fer associant-li el color verd. Va canviant de color al llarg del conte quan es van explicant les diferents emocions, així n'experimenta cada una per separat. Cada una d'aquestes emocions i colors s'associa també a elements de la natura. Es tracta d'un personatge pla. No té consistència ni en tenim informació.

Nena: se la podria considerar un personatge secundari, ja que és la que ens explica cada una d'aquestes experiències sensorials. En cap moment del conte es diu el seu nom. Es pot deduir que la nena no està pintada de cap color perquè es limita a explicar les sensacions. El seu objectiu és transmetre'ns a nosaltres quines són i com les podem identificar. Podríem considerar-la un personatge pla, ja que és ella la que ens dóna l'explicació i la que podem considerar narradora, però no desencadena la successió de fets i accions dins la trama, simplement ens ho explica. Gràcies a ella podem veure clarament que es tracta d'un text instructiu o expositiu (té com a finalitat donar instruccions per ordenar les emocions i no barrejar-les), ja que ens explica el seguit d'emocions

i ho fa ajudant al monstre, no s'enfada amb ell quan veu que s'ha fet un garbuix d'emocions, sinó que l'intenta ajudar. Això ho podem observar per exemple quan al començament del conte, l'agafa de la mà per acompanyar-lo a entendre-ho i una mica més endavant diu: "*Si vols, t'ajudo a posar ordre.*"¹⁴ (referint-se a ordenar les emocions). És una nena i no una adulta perquè el fet de tenir una edat semblant a la del lector pot fer que la interacció entre narrador i lector sigui més fàcil (els nens se sentiran més identificats amb una persona de la seva edat que no pas amb un adult).

Els dos personatges són agents, és a dir que intervenen directament al llarg del conte.

Podem concloure que és un conte bastant bàsic amb pocs personatges però molt importants dins el que es vol transmetre. No calen més personatges per expressar el que es vol dir.

3.7.6-Espai

El fons que trobem durant tot el conte és de color blanc, per ressaltar els colors i la trama, que és el més important. A part d'això, no es fa referència a cap mena d'espai.

3.7.7-Temps

No trobem cap referència al temps històric i l'estructura que se segueix durant el conte és lineal.

La història dura el que dura la conversa entre la nena i el monstre, per tant deu durar uns minuts.

3.7.8-Punt de vista

Al començament del conte trobem un narrador extern (introducció), però quan comencem a llegir, representa que la narradora passa a ser la nena, la qual explica tot el que segueix d'història.

Està narrat en segona persona del singular, dirigint-se així al monstre.

¹⁴ *El monstre de colors*. Anna Llenas

3.7.9-Narratari

Quan comencem a llegir el conte, podem pensar que la narradora es dirigeix directament al monstre i no té cap mena de contacte amb el lector, però a mesura que anem avançant, podem concloure que el monstre és una mena “d’excusa” o de fil conductor que fa que ho expliqui als nens.

Per tant, la narradora es dirigeix als nens de manera indirecta. Això ho podem confirmar llegint l’última frase del conte, on diu: “*I, ara... es pot saber què et passa?*”¹⁵, on deduïm que com que la pregunta no té resposta, el seu objectiu és que el lector, tot observant les il·lustracions, pugui respondre-la i interactuar directament amb la lectura.

3.7.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

Mirant el conte per sobre, podem pensar que utilitza un llenguatge fàcil d’entendre per un infant, però si fem una anàlisi profunda, podem trobar paraules més difícils com per exemple: *garbuix*, *roent*, *t’arrauleixes*. Cadascuna d’aquestes paraules es pot entendre amb el context, ja que si llegim les paraules següents o anteriors, ens podem fer una idea del que volen dir. Per exemple en el cas de *roent*, seguidament es refereix al foc; en el cas de *garbuix*, després parla que s’ha embolicat amb les seves emocions; i per últim, *t’arrauleixes* va seguit de “*vols estar sol*”¹⁶ per tant també és fàcil de deduir.

Tot el conte sencer és una comparació de les emocions amb colors i elements de la natura:

- Alegria: “*Brilla com el sol, fa pampalugues com les estrelles.*”¹⁷ Sol i estrelles: groc.
- Tristesia: “*És suau com el mar, dolça com els dies de pluja.*”¹⁸ Mar i pluja: blau.
- Ràbia: “*És roent i ferotge com el foc...*”¹⁹ Foc: vermell.
- Por: “*S’amaga i fuig com un lladre en la foscor.*”²⁰ Foscor: negre.

¹⁵ *El monstre de colors*. Anna Llenas

¹⁶ *El monstre de colors*. Anna Llenas

¹⁷ *El monstre de colors*. Anna Llenas

¹⁸ *El monstre de colors*. Anna Llenas

¹⁹ *El monstre de colors*. Anna Llenas

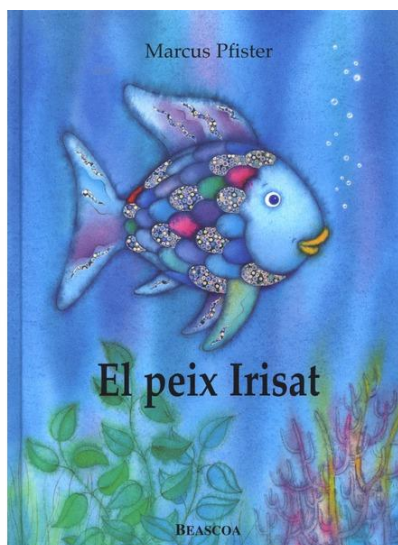
²⁰ *El monstre de colors*. Anna Llenas

- Calma: *“Tranquil·la com els arbres, lleugera com una fulla al vent.”*²¹
Arbres i fulles: verd.

Aquestes comparacions són molt útils per ajudar a entendre al lector com és cada una d'aquestes emocions, ja que ho relaciona amb imatges quotidianes que qualsevol nen pot entendre.

²¹*El monstre de colors.* Anna Llenas

3.8-El peix Irisat



3.8.1-Fitxa tècnica

Títol: *El peix Irisat*

Autor/a: Marcus Pfister

Il·lustrador/a: Marcus Pfister

Traductor/a: Francina Jordà

Editorial: *Bescanoa*

Primera edició: 1992

Anàlisi portada i contraportada: El fons de la portada és de color blau, representant el mar on neda el peix Irisat, amb escates de molts colors i algunes de brillants. És un peix d'una forma arrodonida. Les formes arrodonides sempre són més amables que les allargades. A la part inferior, hi ha algues dibuixades. En canvi el fons de la contraportada és de color blanc amb una bafarada on hi ha un dibuix semblant al de la portada però amb diferent tipus d'algues.

Nombre de pàgines: 32 pàgines.

Biografia de l'autor/a: Marcus Pfister va néixer el 30 de juliol de 1960 a Suïssa, on va estudiar per ser dissenyador gràfic. Es dedica al disseny i a la il·lustració. Sol utilitzar l'aquarel·la com a tècnica d'il·lustració.

3.8.2-Història

El peix Irisat era el peix més bonic de l'oceà, amb escates de tots colors i fins i tot algunes de brillants. Tots els peixos admiraven les seves escates però el peix Irisat no els feia cas i passava pel seu costat callat i orgullós. Un dia, un peixet blau el va perseguir i li va demanar una de les seves escates lluent. El peix Irisat va respondre que no. Després d'aquell dia, tots els peixos l'ignoraven. Confós, li va preguntar a una estrella de mar que què passava. Ella li va respondre que visités un pop (Octopus) que vivia dins una cova darrere el banc de corall. El pop li va dir que fos generós i regalés una de les seves escates lluent a cada un dels peixos per així tornar a ser feliç. Finalment, només li va quedar una escata lluent, però ara tenia molts amics i era més feliç que abans.

3.8.3-Trama

El narrador explica els esdeveniments cronològicament, començant per la introducció, on ens expliquen com és el peix Irisat i on el peixet blau li demana una escata; el nus, on el peix irisat parla amb l'Octopus; i el desenllaç, on el peix Irisat segueix el consell del pop i torna a tenir amics i a ser feliç.

3.8.4-Conflicte

Trobem dos tipus de conflictes:

- Amb forces no humanes: quan el peix Irisat es nega a donar una de les seves escates al peixet blau i a partir d'aquell moment la resta de peixos el comencen a ignorar.
- En l'interior de l'individu: quan no sap què fer, si regalar les escates o quedar-se-les per seguir sent el peix més bonic de l'oceà. Té un conflicte intern pensant què fer.

3.8.5-Personatges

El peix Irisat: és el protagonista de la història i és un personatge rodó. Al principi té molt clar que no vol regalar les seves escates però finalment, gràcies al consell del pop, cedeix i comença a regalar-les totes fins que només li queda una. Per tant evoluciona psicològicament.

El peixet blau: és un personatge clarament pla perquè no s'analitzen els seus pensaments. Podríem considerar que és un personatge decoratiu, ja que només apareix quan li demana l'escata i quan finalment l'aconsegueix.

L'estrella de mar: és un personatge pla i decoratiu, ja que només intervé en un moment per indicar al peix Irisat a qui acudir perquè li doni un bon consell. També el podem considerar col·laborador, perquè l'ajuda indirectament enviant-lo a parlar amb el pop.

Octopus: és el pop que li dóna el consell que fa canviar la mentalitat del peix Irisat. És un personatge col·laborador, ja que ajuda al nostre protagonista a tornar a estar content i tenir amics de nou. Pel que fa a la seva complexitat psicològica, és un personatge pla, ja que no es parla dels seus pensaments.

3.8.6-Espai

Els esdeveniments ocorren a l'oceà. Ho podem deduir per les il·lustracions i perquè al principi es diu que el peix Irisat és el més bonic de tot l'oceà. És un espai referencial, ja que no es dóna importància al lloc concret de l'oceà on passen els fets, no és essencial per la comprensió dels fets.

3.8.7-Temps

No es fa referència al temps històric.

L'acció narrada deduïm que dura uns dies o unes hores.

L'autor disposa els elements de la trama de forma lineal, amb un plantejament, un nus i un desenllaç (que ja he indicat a l'apartat 3.8.3-Trama).

3.8.8-Punt de vista (narrador)

El narrador d'aquest conte és extern total, explica els fets en tercera persona del singular i s'introdueix dins els pensaments del peix Irisat, el protagonista. Ex: *“Regalar les meves escates? Les meves escates lluents tan boniques?- va pensar el peix Irisat horroritzat- Mai de la vida! No! Com podria ser feliç sense elles?”*. *“Una escata lluent ben petitona- va pensar -, gairebé no la trobaré a faltar.”* *“El peix Irisat se sentia molt estrany.”* *“I era feliç, feliç com mai no havia estat!”*.²²

²²El peix Irisat. MarcusPfister

3.8.9-Narratari

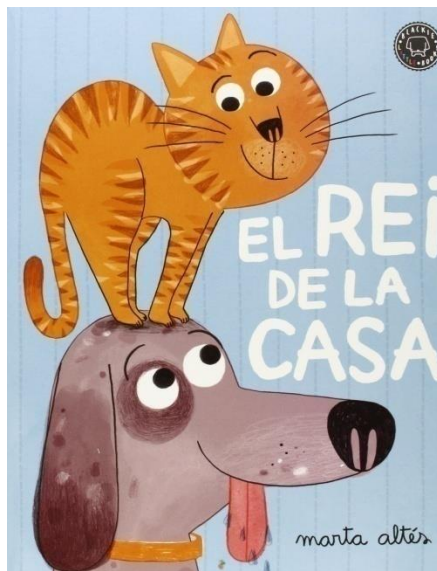
El conte no es dirigeix directament al lector. Gairebé tot el conte (excepte la primera pàgina on fa una petita introducció) és un diàleg intern dins la ment del peix Irisat o entre altres peixos o animals marins.

A part de diàlegs, també hi ha les explicacions del narrador, és a dir tota la resta de narració que trobem dins del conte.

3.8.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

El conte en general és fàcil d'entendre per un infant, però hi ha algunes paraules que potser no resulten tan fàcils per un nen de 2 a 5 anys. Ex: *resplendia, tornassolades*.

3.9-El rei de la casa



3.9.1-Fitxa tècnica

Títol: *El rei de la casa*

Autor/a: Marta Altés

Il·lustrador/a: Marta Altés

Traductor/a: Marta Altés

Editorial: *Blackiebooks*

Primera edició: febrer de 2015

Anàlisi portada i contraportada: a la portada podem observar el dibuix d'un gat i un gos. El gat està a sobre del cap del gos, i els dos semblen molt contents (s'humanitzen els dos animals perquè aquests en la realitat no són capaços de mostrar les seves emocions tan clarament amb expressions facials). El gat és de color taronja i el gos marró amb taques. A la contraportada, trobem tres dibuixos del gat. En aquest cas, el gat sembla trist i cansat (es torna a humanitzar la figura d'aquesta mascota). Tant el fons de la portada com el de la contraportada és de color blau. Dedueixo que és el paper pintat d'una paret d'alguna habitació de la casa on viuen els dos animals domèstics.

Nombre de pàgines: 32 pàgines.

Biografia de l'autor/a: Marta Altés va néixer a Barcelona el 1982. Com que es volia dedicar a explicar històries va deixar la seva feina com a dissenyadora gràfica a Barcelona i es va traslladar a Londres on va estudiar il·lustració infantil. Des de llavors ha estat triomfant amb les seves il·lustracions internacionalment.

3.9.2-Història

El conte comença amb una auto-presentació del mateix gat que hem vist a la portada com el rei de la casa. Sempre fa i té el que vol. Ell mateix assegura que: *“Faig moltes coses per la meva gent. Els tinc entretinguts. I dormo tot el dia per poder-los protegir a la nit.”*²³

L'únic que demana a canvi del seu amor és que li rasquin la panxa. És un gat molt maco que un dia es troba amb un problema enorme per ell, la seva família ha adoptat un gos. Com que ell mateix és un gat, al principi descriu aquests animals com la mascota ideal, en canvi amb els gossos fa tot el contrari, diu que són pesats, estranys, fastigosos i bastant ximpls.

El gat s'enfada molt i desitja que el gos se'n vagi de casa amb totes les seves forces. Just quan estava pensant això, el gos marxa a passejar. Com que el gat no sap què està passant es pensa que torna a ser l'únic rei de la casa i que l'altra mascota ha marxat per sempre. Està una bona estona fent tot el que feia abans que arribés el gos, però després d'una estona es comença a sentir sol i desitja que torni el seu company. Quan aquest torna de passejar, el gat se n'alegra i decideix que les normes del seu regne s'han de canviar per incloure el gos dins del seu món.

3.9.3-Trama

L'autora explica la història cronològicament. A més a més, el conte és lineal, hi ha un plantejament (la presentació del gat i la introducció al problema), un nus (arriba el gos i comença el problema, després el gos marxa a passejar) i un desenllaç (el gat s'adona que prefereix viure amb el seu nou company i just després el gos arriba de passejar i es fan amics).

²³*El rei de la casa.* Marta Altés

3.9.4-Conflicte

L'únic conflicte clar que podem observar és en l'interior de l'individu, sembla un animal molt indecís i al principi està convençut que no vol de cap manera que el gos es quedi a casa seva però al final es dóna compte que amb ell és més feliç i s'ho passa millor. També podem considerar conflicte intern quan dubta si els seus amos el segueixen estimant o no (ja que per ell el fet de portar el gos a casa és com una traïció).

Podria ser també que el conte volgués interpretar el dilema d'un nen quan arriba un germà a casa. Es pot entendre que el problema és la gelosia, el fet de compartir espais i objectes... Per tant podríem considerar que aquest exemple és semblant al que passa en aquests casos.

3.9.5-Personatges

Gat: se'l presenta com el rei de la casa i és un personatge rodó (canvia la seva mentalitat sobre viure amb el gos i es dóna prioritat als seus pensaments i sentiments) i protagonista (és el motor de la narració i de qui tenim més informació).

Gos: se'l presenta com un animal pesat, estrany, fastigós i ximple. És un personatge pla, ja que en cap moment s'analitza la seva psicologia. Al principi podem considerar que és un antagonista, ja que trenca totes les regles del gat, però després el podem considerar un col·laborador, ja que ajuda al gat a canviar d'opinió i veure que pot ser feliç amb un altre animal (comença pensant que els gossos són un desastre i acaba veient que això és igual).

Gent: són els amos de la casa i del gat i el gos. Només apareixen les seves mans en el conte quan els rasquen la panxa. Són personatges plans (apareixen encara menys que el gos i no s'analitza en cap moment la seva psicologia) i decoratius (l'únic que fan és ambientar la narració).

3.9.6-Espai

L'espai és referencial, apareix el dibuix d'un menjador, de la façana de la casa vista des de fora i d'una habitació que sembla ser la del gat perquè està plena de pinso, peix i joguines, de la façana de la casa vista des de fora.

A més a més, veiem el dibuix d'unes tovalloles (deduïm que és el lavabo) i d'un bol amb pomes (la cuina).

Per tant l'acció passa dins d'una casa (excepte el moment que s'enduen a passejar el gos), tot i que en alguns moments el fons és blanc i no sabem exactament on s'està desenvolupant l'acció.

3.9.7-Temps

No es fa referència directa al temps històric però podem deduir que és una història contemporània jutjant les instal·lacions de la casa.

L'acció probablement dura unes hores.

L'autor disposa els elements de la trama linealment: plantejament (introducció del gat), nus (comença amb l'arribada del gos i acaba amb el passeig d'aquest), desenllaç (quan els amos i el gos tornen de passejar i el gat i ell es fan amics).

3.9.8-Punt de vista (narrador)

El narrador és el gat, per tant és intern protagonista.

Narra els fets en primera persona del singular i subjectivament, des del seu punt de vista i expressant la seva opinió.

3.9.9-Narratari

El narrador es dirigeix indirectament al lector, és com que ell mateix t'està explicant la història a tu.

En aquest cas per exemple, interactua directament amb el lector: "*I siguem sincers...*"²⁴

3.9.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

El llenguatge en general és senzill d'entendre.

²⁴*El rei de la casa.* Marta Altés

3.10-De quin color és un petó?



3.10.1-Fitxa tècnica

Títol: *De quin color és un petó?*

Autor/a: Rocio Bonilla

Il·lustrador/a: Rocio Bonilla

Editorial: *Animallibres*

Primera edició: setembre 2015

Anàlisi portada i contraportada: a la portada hi podem observar una nena amb cabells negres i roba amb tons grisos. Té una expressió de dubte i uns ulls desproporcionadament grossos que fan més evident el seu estat de preocupació. Al seu voltant hi ha múltiples pots de pintura de diferents colors. A l'esquerra de la nena hi ha un pot ple de llapis de colors. Tant a la portada com a la contraportada el fons és blanc i sobre aquest fons hi ha taques de colors (esquitxades de pintura). A la contraportada, a part de les esquitxades no hi ha cap altre element dibuixat.

Nombre de pàgines: 32 pàgines.

Biografia de l'autor/a: Rocio Bonilla va néixer a Barcelona el 1970 i és llicenciada en belles arts. Va iniciar la seva trajectòria a través de diferents disciplines com la pintura, el muralisme, la fotografia i la pedagogia. Més tard, es va dedicar a la publicitat durant més d'una dècada i després d'això va començar a realitzar projectes relacionats amb els més petits.

3.10.2-Història

La Mònica o Minimoni és una nena amant dels pastissos, les orenetes, els contes i la pintura. Amb els seus colors pinta qualsevol cosa que se't pugui acudir, però un dia es va preguntar: *De quin color deu ser un petó?*

Comença a imaginar-se els petons de diferents colors i els relaciona amb objectes o sentiments de la seva vida quotidiana:

- Vermell: el relaciona amb la salsa dels espaguetis però l'acaba descartant perquè: *"Diuen que el vermell és el color de quan estàs empipat".*²⁵
- Verd: el relaciona amb els cocodrils que li agraden molt però el descarta perquè no li agrada la verdura.
- Groc: el relaciona amb els gira-sols, les bones idees i la mel però el descarta perquè li fan por les abelles.
- Marró: el relaciona amb la dolça xocolata i els boscs a la tardor però el descarta perquè les caques dels gossos també són marrons.
- Blanc: el relaciona amb la neu, la lluna i les estrelles però el descarta perquè la neu és freda i els petons són càlids.
- Rosa: el relaciona amb els seus pastissos preferits (a la introducció ens ha dit que li agradaven els pastissos de maduixa) però el descarta perquè les fades i les princeses sempre vesteixen de rosa i a ella no li agraden.
- Blau: el relaciona amb l'aigua del mar o d'una piscina però el descarta perquè el blau és el color de la tristesa.
- Negre: el descarta directament perquè no li agrada la foscor ni els monstres.
- Gris: comença descartant-lo directament perquè el gris és el color del fum però després ens diu que li encanten els elefants, els rinoceronts, els hipopòtams i les ovelles perquè són divertits com alguns petons.

Cap d'aquests colors li sembla adequat i en un principi no arriba a cap conclusió sobre de quin color són els petons.

²⁵*De quin color és un petó?* Rocio Bonilla

Per resoldre el seu dubte, la Minimoni decideix preguntar-li a la seva mare. La resposta que obté és un petó envoltat de cors de tots els colors.

A l'última pàgina, fa la pregunta "*I tu... De quin color creus que és un petó?*"²⁶ i deixa una pàgina amb cors blancs perquè el lector les pinti com li vingui de gust.

3.10.3-Trama

L'autor comença el conte amb una introducció sobre qui és la Mònica (Minimoni) i què li agrada. Seguidament es fa la pregunta: *De quin color deu ser un petó?*²⁷, i comença a dir tots els colors i que significa cada un. Per últim, com que encara que s'hagi imaginat els petons de cada un dels colors no troba una resposta convincent, finalment li pregunta a la mare i aquesta li dona la resposta.

És una mena d'estructura lineal seguint el fil de: introducció de la protagonista, pregunta, visió de cada un dels colors, pregunta a la mare, resposta.

3.10.4-Conflicte

El conflicte que trobem en aquest conte és amb l'interior de l'individu, ja que la Minimoni no aconsegueix decidir de quin color són els petons per si sola, i es trenca el cap imaginant-se els petons de cada un dels colors sense trobar una resposta convincent.

A l'explicació del color groc, trobem un conflicte amb forces no humanes, amb unes abelles que la persegueixen.

3.10.5-Personatges

Mònica: també se l'anomena Minimoni d'una manera més divertida i afectuosa pels nens. És una nena que li agrada molt anar amb bicicleta, les orenetes, els pastissos de crema de maduixa, els contes i pintar. Sabem diverses coses de la seva psicologia, per tant podem considerar que és un personatge rodó. A més a més, tot el conte es desenvolupa al voltant de la seva pregunta i els seus pensaments, on s'imagina els petons de tots els colors. És òbviament la protagonista del conte, ja que és el fil conductor de la història.

²⁶*De quin color és un petó?* Rocio Bonilla

²⁷*De quin color és un petó?* Rocio Bonilla

Mare: no sabem res d'aquest personatge, només apareix al final del conte per resoldre el dubte a la seva filla, la Minimoni. Per tant és un personatge pla. Tot i que no se'ns dóna informació d'ella també podem considerar que és una col·laboradora, ja que ajuda la Minimoni a respondre la pregunta que dóna lloc al conte.

A més a més apareixen dibuixats diferents animals o personatges que simplement són dibuixos per ajudar el lector a entendre la narració: un cocodril, unes abelles, un gos, un ninot de neu, uns monstres, un elefant, un rinoceront, un hipopòtam i una cabra.

3.10.6-Espai

Els esdeveniments no ocorren a un lloc concret: a la primera pàgina la Minimoni va en bicicleta per un lloc que no sabem què és, podria ser el carrer, el jardí de casa seva, entre d'altres. En aquests casos l'espai és referencial. Seguidament, la Minimoni es fa la pregunta, i tota l'anàlisi que fa dels colors succeeix a la seva ment. Dins dels seus pensaments s'imagina que està amb un cocodril a la natura, a un camp de gira-sols, a un bosc a la tardor, a la lluna, a la neu, dins de l'aigua, al seu llit i a unes naus industrials.

A la majoria del conte el fons de les escenes és blanc, per tant no sabem on està succeint tot (representa l'escenari dels seus pensaments).

3.10.7-Temps

No es fa referència al temps històric però podem deduir que els fets passen en l'actualitat o en un passat no gaire llunyà, ja que trobem dibuixos de naus industrials.

L'autor disposa els elements de la narració de forma lineal: introducció (presentació de la Minimoni), nus (anàlisi de tots els colors per veure quin és el més adient per dibuixar els petons) i desenllaç (per si sola no aconsegueix respondre la pregunta però la seva mare amb l'ajuda del seu petó li fa veure).

Pel que fa al temps narratiu, suposem que l'acció narrada (sense tenir en compte la introducció) dura uns minuts.

3.10.8-Punt de vista (narrador)

El narrador és intern protagonista, la mateixa Minimoni ens explica tot el conte des del seu punt de vista (primera persona del singular).

A més a més, al llarg de la història (a part de la introducció on bàsicament ens parla del que li agrada), ens va explicant coses d'ella, com per exemple: *“Però no m’agrada gens la verdura.”*, *“M’encanta el color dels gira-sols...”*, *“No m’agraden les abelleeees!!!”*, *“És que no puc suportar les fades ni les princeses!”*, *“No m’agrada el negre de la foscor ni dels monstres. Ni el gris del fum!!!”*²⁸

A part d'aquest narrador en primera persona, en els dibuixos de la Minimoni també apareixen bafarades del que diu. Alguns exemples són: *“De quin color deu ser un petó?”*, *“Perquè les bones idees són grogues, oi?”*, *“De cap manera!”*, *“Mareeee, tu saps de quin color són els petons?”*.²⁹

3.10.9-Narratari

Sembla que la narradora simplement pensi en veu alta, per tant la conversa o el dilema té lloc dins la seva ment.

Hi ha alguns moments on fa preguntes al lector indirectament perquè aquest les respongui i interactui amb el conte. Ex: *“De quin color deu ser un petó?”*, *“Perquè les bones idees són grogues, oi?”*³⁰. El lector forma part d'aquest diàleg amb ella mateixa.

3.10.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

El llenguatge que utilitza, com en la gran majoria de contes, és senzill.

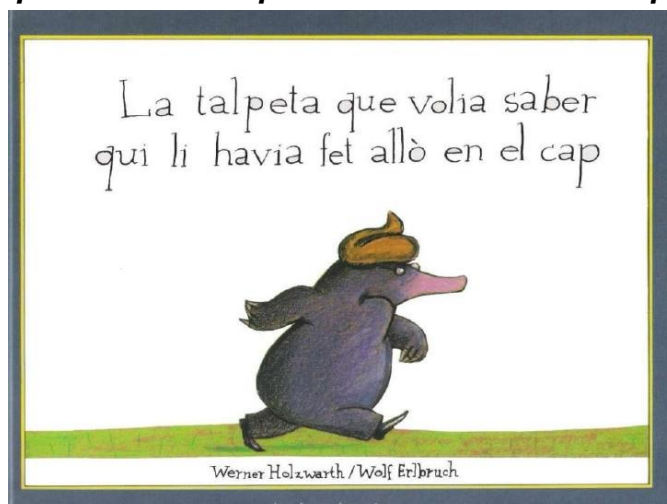
No hi ha cap paraula que sigui complicada d'entendre per un infant.

²⁸*De quin color és un petó?* Rocio Bonilla

²⁹*De quin color és un petó?* Rocio Bonilla

³⁰*De quin color és un petó?* Rocio Bonilla

3.11-La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap



3.11.1-Fitxa tècnica

Títol: *La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap*

Autor/a: Werner Holzwarth

Il·lustrador/a: Wolf Erlbruch

Traductor/a: Maria Viu

Editorial: *Kalandraka*

Primera edició: octubre 1999

Anàlisi portada i contraportada: A la portada trobem el dibuix d'una talpeta amb una caca al cap. Com que els talps no veuen gaire bé, la talpeta porta ulleres. Té una expressió enfadada (s'humanitza el personatge) i està caminant per sobre d'herba (terra de color verd que deduïm que és herba). El fons de la portada és de color blanc amb un marc blau al voltant. El fons de la contraportada en canvi és tot de color blau. Sobre aquest fons veiem el dibuix d'una caca amb dues mosques a sobre.

Nombre de pàgines: 24 pàgines.

Biografia de l'autor/a: Werner Holzwarth va néixer el 1947 a Winnenden, Alemanya. És un escriptor que ha anat compaginant la seva professió d'escriptor amb d'altres com per exemple relacionades amb l'àmbit publicitari,

periodístic, estudiantil... Actualment es dedica únicament a escriure contes infantils.

3.11.2-Història

Un dia, quan la talpeta va treure el cap de sota terra va notar com una cosa rodona, marró i amb forma semblant a la d'un xoriço li queia al cap. Com que no tenia gaire bona vista no va poder veure qui havia sigut que li havia fet caca al cap. Va anar preguntant a tots els animals si havien sigut ells, però cada un li feia una caca al costat per demostrar que la que tenia al cap no era la seva. Tota l'estona, la seqüència és la mateixa: la talpeta li pregunta "*Has estat tu qui m'ha fet això al cap?*"³¹ i l'animal li respon: "*Jo? No, per què? Jo ho faig així.*"³²

Va preguntar a un colom, un cavall, una llebre, una cabra, una vaca, un porc fins que va trobar dues mosques que estaven menjant. Elles la van ajudar perquè eren especialistes en caques. Després d'una estoneta analitzant-la van arribar a la conclusió que el culpable havia estat un gos.

La talpeta, per venjar-se, va anar a la caseta del gos, li va fer caca al cap i va desaparèixer sota terra.

3.11.3-Trama

L'autor explica els esdeveniments cronològicament, començant per quan la talpeta surt a l'exterior i algú li fa una caca al cap, seguit per la investigació per descobrir qui ha sigut el que li ha fet allò en el cap i acabant quan les mosques l'ajuden a descobrir qui ha estat i ella es venja.

3.11.4-Conflicte

El conflicte principal és amb forces no humanes, quan s'enfronta als diferents animals, sobretot al gos, que li fa la caca al cap.

La talpeta es troba sola davant aquest fet i vol venjar-se de l'animal que li ha fet caca al cap, per tant tenint en compte aquest afany de venjança, podem considerar que també hi ha conflicte en l'interior de l'individu.

³¹La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap. Werner Holzwarth

³²La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap. Werner Holzwarth

3.11.5-Personatges

Talpetà: és la protagonista de la narració (és el motor de la narració). Podríem considerar que és un personatge pla, no es parla en cap moment de la seva psicologia, l'única cosa que sabem d'ella (i que no és referent als seus pensaments) és que com tots els talps, la vista no és el seu punt fort.

Colom, cavall, llebre, cabra, vaca, porc, mosques: són uns personatges plans i col·laboradors, ajuden a la talpetà a veure que ells no han sigut. Cada un li ensenya la seva caca i la talpetà la descriu.

Mosques: són les que més ajuden la talpetà a descobrir qui ha estat el que li ha fet allò en el cap per tant també són col·laboradores, i com tota la resta de personatges, planes.

Gos: el podem considerar com un antagonista, ja que és el que li fa la caca a la talpetà al cap i no és gaire agradable per ella. Tampoc s'analitza el seu perfil psicològic per tant és pla.

3.11.6-Espai

Deduïm que l'acció transcorre al camp, on viuen tots els animals dels quals es parla. Per tant l'espai és referencial.

3.11.7-Temps

No es fa referència al temps històric i pel context no podem deduir en quina època ocorren els fets.

Deduïm que l'acció narrada dura uns minuts o fins i tot unes hores.

L'autor disposa els elements de la trama linealment, amb un plantejament (quan algú li fa caca al cap), un nus (quan va preguntant a tots els animals si han estat ells) i un desenllaç (quan les mosques li diuen que ha estat el gos i ella es venja).

3.11.8-Punt de vista (narrador)

El narrador és extern parcial, es limita a explicar tots els fets objectivament i sense introduir-se dins els pensaments dels personatges.

3.11.9-Narratari

Com ja he dit anteriorment, el narrador es limita a explicar els fets, per tant explica una història a uns lectors, sense dirigir-se a ells en cap moment.

3.11.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

Tot el llenguatge és senzill d'entendre per un infant. Tot i això, les il·lustracions ajuden molt a entendre els elements descrits. Sense el dibuix, potser seria més difícil imaginar-se les caques.

4-BUIDATGE DE LES OBSERVACIONS DE LA LECTURA ALS NENS

4.1-Introducció

Com a part del meu treball de recerca, la meva tutora i jo vam pensar que seria interessant fer un apartat on es tingués en compte l'opinió dels nens. Com que l'objectiu principal del treball és veure què agrada més als nens en un conte per després escriure'n un, no podia faltar un apartat com aquest.

Aprofitant que durant el mes de juliol vaig estar treballant a una llar d'infants, vaig decidir llegir un conte als nens cada dia després de donar-los el dinar. Ho feia en aquest moment perquè així els nens més petits estaven dormint i em podia centrar en els més grans (els que aquest any faran infantil, P3). Tot i això, cada dia el nombre de nens era diferent, ja que a alguns els venien a buscar abans, o estaven dormint, o simplement es quedaven jugant, etc. Al final de les 10 lectures vaig decidir que tornaria a portar tots els contes i, per veure quin els va agradar més, els vaig deixar triar quins eren els que volien tornar a llegir. D'aquesta manera vaig poder observar més o menys en quins tenien més interès.

Per poder analitzar amb profunditat les reaccions dels nens, vaig demanar permís per gravar un vídeo mentre llegia els contes, d'aquesta manera, em podia dedicar a llegir el conte sense haver d'estar pendent de tot el que feien els nens. Per analitzar aquestes gravacions, s'han tingut en compte: els moments d'atenció de cada nen, les possibles diferències per sexe (que no s'observen sempre) i l'atenció (si decau en algun moment).

A part dels infants de la guarderia als quals he llegit els contes (2 o 3 anys), també he tingut l'oportunitat de fer-ho a nens més grans del casal *Esquitx* de Sant Feliu de Guíxols. Com allà només vaig anar un dia, només vaig poder llegir 2 contes, els que la meva tutora i jo vam considerar els més populars: *El monstre de colors* i *El peix Irisat*. Els nens tenien entre 4 i 8 anys, ja que com que el meu horari de feina era fins a les 3 de la tarda vaig haver d'anar a l'hora de dinar, quan la majoria de nens ja han marxat a casa seva. Com que el nombre d'infants era bastant reduït, vaig haver de llegir el conte a tots els nens, tinguessin l'edat que tinguessin, ja que si els haguéssim separat (els de 2 a 5 anys dels de 5 a 8) ens hauríem quedat amb 2 o 3 nens. Encara que alguns

nens i nenes no s'adeqüessin del tot a la franja d'edat triada pel meu treball, les seves observacions també han estat útils.

A causa de la llargada del meu treball i la repetició de l'anàlisi de les gravacions, s'ha hagut de reduir aquest apartat, per tant l'anàlisi completa de les observacions de la lectura de tots els contes la podeu trobar als annexos. A continuació, faré una mena de buidatge de les 10 lectures considerant només el que sembla més important.

4.2-Anàlisi de les gravacions

Començaré parlant dels nens de la llar d'infants:

Ja des del primer dia, els nens es mostraven molt receptius amb la lectura de



Lectura de *Petita a la jungla* a la llar d'infants.

tots i cada un dels contes, per tant no va ser una tasca difícil fer que tinguessin una estona d'atenció per mi i el que els estava explicant.

No tots estaven atents, cada nen té una personalitat completament diferent de la dels altres, i

això era molt fàcil d'identificar tant en el moment de la lectura com en les gravacions. Els més extravertits i energètics sempre deien la seva i interactuaven molt amb mi. Els més tímids i callats, no deien res, es limitaven a escoltar o almenys a fer veure que ho feien.

Normalment, els moments on l'atenció era més alta era quan jo o el conte feia preguntes als nens, és el seu moment d'expressar-se i sembla que de cop tots despertin i vulguin parlar i seguir escoltant. En canvi, els moments on l'atenció dequeia era quan hi havia distraccions que provenien de factors externs, per exemple quan algun pare tocava el timbre per venir a buscar un nen, quan un altre



Lectura *En súper pupes* a la llar d'infants.

nen es posava a jugar, etc.

No semblava que hi hagués cap diferència entre sexes, és a dir, els nens no estaven més atents que les nenes ni a la inversa, com ja he dit, el seu interès depenia principalment de la seva personalitat.

Centrant-nos més en cada un dels contes, podem observar que n'hi ha alguns que no els van cridar gaire l'atenció, com per exemple: *El rei de la casa*, *Un raspall de dents per a en Rex*, *La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap*, *Les princeses també es tiren pets* i *El peix Irisat*.

En el cas dels tres primers contes, no vaig aconseguir identificar exactament perquè no estaven tan atents com a la resta, podria ser perquè tenien un mal dia, perquè no els cridava l'atenció ni la història ni les il·lustracions, perquè hi havia diferents distraccions al seu voltant, etc.

En canvi, en *Les princeses també es tiren pets* i *El peix Irisat* sí que podríem concloure perquè semblava que el nivell d'interès era més baix. Com que són nens que tenen entre dos i tres anys, era molt difícil que coneguessin cada una de les princeses citades a "*Les princeses també es tiren pets*" per tant si ni tan sols coneixien els personatges, era molt complicat que entenguessin el conte en si.

En el cas de *El peix Irisat*, la Gemma Casademont (professora d'infantil) m'havia deixat unes titelles relacionades amb el conte que vaig decidir utilitzar a la lectura que vaig fer als nens de la llar d'infants i no pas als del casal (d'aquesta manera podria identificar si estaven més atents utilitzant el suport de les titelles o sense). Ja des del començament, podíem veure que els



Instruments utilitzats durant la lectura de *El peix Irisat* a la llar d'infants.

nens estaven més al cas de les titelles que no pas del conte, per tant es distreien molt i semblava que no escoltessin el conte.



També hi ha diferents contes per als quals van mostrar molt d'interès (que a més a més, van ser els que van escollir a la tria final de l'últim dia): *L'ovelleta que va venir a sopar*, *Petita a la jungla*, *De quin color és un petó?*, *El monstre de colors* i *En súper pupes*.

Com que aquests van ser els contes que van triar l'últim dia, es pot deduir que són els que més els van agradar o els que més els van cridar l'atenció. A més a més, analitzant les gravacions de les lectures d'aquests contes, podríem observar un

Lectura *El monstre de colors* a la llar d'infants.

nivell d'interacció molt gran i pocs moments on feien cara d'estar-se avorrint.

Personalment, el que més em va agradar llegir va ser *El monstre de colors* perquè, com que els nens de la llar d'infants ja es coneixen els colors, podien entendre molt bé la lectura. A més, ja l'havien llegit i semblava que el conte me l'explicaven ells a mi, no pas al revés.

Al casal *Esquitx*, com ja he dit anteriorment, vaig poder llegir dos contes: *El peix Irisat* i *El monstre de colors*.

Tots els nens ja havien llegit tant un com l'altre per tant no va ser difícil que els entenguessin.

Com que els nens eren més grans, les seves actituds eren diferents de les dels nens de la llar d'infants. Alguns volien cridar l'atenció tota l'estona. Tot i això, la lectura dels dos contes va ser fàcil.

No vaig identificar diferències per sexe però sí per edat. Sembla que l'atenció fos constant, els nens que estaven atents ho estaven tota l'estona i la resta semblava que estiguessin més aviat adormits.

Com ja he dit anteriorment, vaig decidir llegir *El peix Irisat* amb titelles a la llar d'infants i sense titelles al casal per veure si els ninots suposaven un increment o un descens de l'atenció dels nens. Després de llegir aquest conte al casal, no tenia cap mena de dubte que les titelles van suposar una distracció per als

nens de la llar d'infants, i que els nens del casal van estar més atents en la lectura d'aquest conte.

Després de llegir els dos relats els pregunto quin els ha agradat més, i 9 d'ells van triar *El peix Irisat* i 4 d'ells *El monstre de colors*. Per tant arribem a la conclusió que, a diferència de la guarderia, als nens sembla que els agrada més *El peix Irisat* que no pas *El monstre de colors*.



Lectura de *El monstre de colors* al casal
Esquitx

Lectura de *El peix Irisat* al casal *Esquitx*

5-ENTREVISTA A UNA AUTORA

Per acabar d'arrodonir quins són els aspectes dels contes que més agraden als nens vaig decidir intentar contactar amb els autors dels deu relats que ja havia analitzat prèviament. D'aquesta manera, a part del punt de vista que hi ha a les observacions de la lectura dels nens, també tindria l'opinió professional dels autors de les narracions que he analitzat.

Desafortunadament, no vaig trobar la manera de contactar amb tots ells. Només he obtingut la resposta d'una autora: Rocio Bonilla, escriptora del conte analitzat: *De quin color és un petó?*

Per tant, en aquest apartat trobareu el buidatge de l'entrevista a la Rocio Bonilla. L'entrevista completa la podeu trobar dins dels annexos.

5.1-Rocio Bonilla

Rocio Bonilla va néixer a Barcelona el 1970 i és llicenciada en belles arts. Va iniciar la seva trajectòria a través de diferents disciplines com la pintura, el muralisme, la fotografia i la pedagogia. Es va dedicar durant molts anys en l'àmbit publicitari fins que un dia va decidir tornar al que havia estudiat, l'art. Ens assegura que va ser com una mena de crida, una necessitat vital.

Des de ben petita li ha encantat llegir i a casa seva mai ha faltat literatura. A més a més, sempre ha estat una gran fan dels còmics i dels "cartoons" que, segons ella, han sigut uns àmbits que l'han ajudat molt a formar-se professionalment.

Abans de començar a parlar sobre com escriu un conte i quins són els temes que utilitza, parlarem de què sap o creu ella sobre les actituds dels nens.

La Rocio creu que el fet que a uns nens els agradi o els cridi l'atenció més un conte que un altre és més aviat personal i subjectiu de cada un. Els nens es poden entretenir o cansar d'un conte de seguida i no sempre estan atents. El que sí que no depèn tant dels nens sinó de l'autor o la persona que explica el conte és la manera com es narren els fets (sigui en veu alta o quan l'escriptor ho escriu). *"Si tu seus amb un nen a explicar-li una història i ho fas amb eloqüència, normalment obtens un bon resultat, això em porta a pensar que, de vegades, no és tant el que com el com."* ens assegura ella mateixa.

Segons el seu punt de vista, el que fa que els nens riguin més solen ser, per tradició, elements com l'escatologia (la caca i el pipi), les ximpleries, les caigudes, les coses surrealistes o exagerades, etc. També creu que si els lectors o oients se senten identificats amb algun personatge o acció del conte vol dir que han connectat amb el que s'ha explicat o amb el significat que li ha volgut donar l'autor al conte.

La Rocio opina que els nens empatitzen més amb els personatges que són animals que no amb aquells representats per persones. Creu que el fet que els personatges siguin nens fa que se sentin massa identificats i això pot fer que els costi més parlar d'algunes coses. En canvi, quan els personatges són animals, els infants se senten identificats però fins a un punt, d'aquesta manera, l'autor té una certa distància emocional que li permet moltes vegades poder abordar temes més complexos.

A l'hora d'escriure, a la Rocio li sembla més interessant escriure sobre temes quotidians (relacionats amb la família, les relacions...): *“Jo no podria, per exemple, fer un llibre sobre refugiats (malgrat que m'agradaria) perquè no conec l'experiència ni l'entorn en primera persona, no em sembla bé escollir temes perquè estiguin de moda.”* ens assegura. A més, mai té en compte els temes que estan més de moda abans d'escollir el que serà el seu pròxim conte. Sempre explica el que li ve de gust en aquell moment.

Deixant de banda els seus contes i entrant en el món de l'escriptura infantil a escala global, ella creu que no hi ha un tema definit que agradi més o menys, ja que si de veritat existís, els autors tindrien la fórmula per vendre molts llibres, i això no és així. *“Per què De quin color és un petó? Ha tingut tant d'èxit i, en canvi, d'altres que he il·lustrat no tant? És un misteri...”* Ella creu però, que més enllà del tema, el que els agrada als nens és el fet de sentir-se identificats amb algun personatge o fet de la narració.

Des de fa uns anys fins ara, hi ha hagut la moda dels contes d'emocions, els quals a la Rocio no li agraden gens: *“Crec que el conte ha d'emocionar en si mateix, no categoritzar l'emoció que el nen ha de sentir.”*

Pel que fa als seus contes, les seves inspiracions solen estar relacionades amb el seu entorn, les experiències viscudes, els records, les seves influències, etc.

Quan ha d'escriure un conte, la Rocio comença agafant les notes que ha escrit durant l'any amb idees que se li han anat acudint i en tria una. Aquesta tria depèn del moment personal en què es troba. Llavors comença a escriure tot allò que se li acudeix: escenes, imatges, petites històries, personatges... fins que arriba a definir dos conceptes bàsics: Què vol explicar i com ho vol fer. Després de tot això, defineix un "storyboard" (una mena de guió gràfic): va fent esbossos de cada pàgina a llapis i en petit per veure si la narrativa funciona com un llibre. Finalment, quan ja ho té tot concretat, comença a dibuixar les il·lustracions definitives a llapis i aquarel·la.

Per acabar, aquí teniu alguns consells que ens va donar la Rocio per tenir en compte abans de començar a escriure el conte: *"Sembla molt fàcil però és molt complicat, aquest àmbit. Intenta simplificar moltíssim els conceptes, no t'emboliquis amb coses complicades. Menys és més!"*.

6-CONCLUSIÓ DE LES OBSERVACIONS I L'ENTREVISTA

Després d'haver fet una anàlisi exhaustiva dels contes, d'haver estudiat amb profunditat les reaccions d'alguns nens davant aquests contes i d'haver parlat amb una de les autores d'aquests relats, he pogut identificar quins són els aspectes dels contes que tenen més èxit entre els seus lectors.

L'objectiu d'aquest apartat és deixar ben clar, abans d'explicar el procediment de creació del meu conte, en què m'he basat a l'hora d'escriure'l. És una petita conclusió a la qual he arribat redactant tots els apartats anteriors.

Abans de res, podem concloure observant les anàlisis dels deu relats que normalment, la majoria de contes segueixen una estructura lineal amb personatges animals (només 3 dels 10 llibres inclouen humans com a personatges importants dins la narració). L'espai és gairebé sempre referencial, et situen a un lloc que tu et pots imaginar però que no podries localitzar en un mapa. Mai es fa referència directa al temps històric, però podem deduir-lo d'algunes narracions com a *Un raspall de dents per a en Rex*. Els narradors de les històries solen ser externs. I, per últim, el llenguatge utilitzat és relativament senzill amb algunes paraules més complexes.

Observant les gravacions (de la llar d'infants i del casal *Esquitx*), es pot arribar a la conclusió que els contes que més van agradar tenien majoritàriament protagonistes animals o no humans (el monstre), incloïen els colors i gairebé tots tenien una estructura lineal (plantejament, nus i desenllaç).

Tenint en compte també les respostes de la Rocio Bonilla sabem que no hi ha uns elements concrets que fan que el conte tingui més o menys èxit, és qüestió de sort i creativitat. Tot i això, la Rocio va assegurar que les coses que estan de moda a vegades poden tenir més repercussió (com per exemple els contes d'emocions). Diu que els nens senten més empatia cap als animals que no pas cap a les persones. Els nens s'han de sentir bàsicament identificats amb algun personatge o acció perquè els agradi molt el relat.

A més a més, m'he dedicat a fer una cerca per Internet per veure si hi havia informació sobre aspectes interessants que agradin als infants. "*Los niños no se cansan nunca de escuchar historias fantásticas, desde luego. Pero también*

les fascina lo cotidiano. Los libros sobre lo cotidiano les ayudan a clarificar sus sentimientos en un momento en el que aún no dominan el lenguaje.”, “Sin duda, lo que más llama la atención a los niños son las ilustraciones. Las buenas ilustraciones llevan dentro miles de historias no contadas en el texto.”³³

Basant-me en aquests resultats, he arribat a la conclusió que alguns dels aspectes que més criden l'atenció als nens dels contes són: els personatges animals, unes il·lustracions llampants i atractives, el fet que s'expliqui una història amb la qual se sentin identificats (o que puguin entendre) o un relat de fantasia, que dins del conte es treballi algun element que ells ja hagin estudiat (com en el cas dels nens d'entre 2 i 5 anys són els colors) i que la història segueixi una estructura lineal.

Amb això no vull dir que a tots els nens els agradi exactament aquest model de conte, sinó que recollint totes les dades i tenint en compte tots els contes, reaccions i opinions podem pensar que són alguns tòpics que poden triomfar entre els més petits.

Com que no podia incloure tots aquests elements dins del meu conte, he intentat utilitzar la gran majoria per crear-lo. El resultat ha estat aquest: és un relat de fantasia que tracta de tres coloms (personatges animals) que es pregunten d'on surt l'arc de Sant Martí (toc fantàstic) i repassen cada un dels colors d'aquests (finalitat didàctica dels colors, els quals ja han après). L'estructura del conte és lineal i s'expliquen uns fets.

Després d'aquesta breu conclusió, em dispo a explicar el procediment de creació del conte, tenint presents tots aquests elements que he citat anteriorment.

³³Pasión por los cuentos: así se enamoran los niños de los libros. Esther Rubio.

7-EL MEU CONTE: *El secret de la pluja*

L'objectiu principal del meu treball era fer un estudi exhaustiu dels contes (analitzant-los i llegint-los als nens) per així trobar primer quins eren alguns dels aspectes que més agraden als nens d'aquests relats i escriure'n un posteriorment. Una vegada ja tenia les anàlisis dels contes i de les gravacions fetes, vaig poder arribar a la conclusió de quins eren aquests aspectes. A partir d'això, vaig intentar ajuntar-ho tot i escriure un conte.

Com ja he dit anteriorment, els nens mostren més interès en aquells contes en què els protagonistes són animals, sembla que tinguin més empatia cap a éssers no humans. Els nens de 2 a 5 anys tenen especial atracció pels colors, ja que és una cosa que tenen fresca (ho aprenen en aquest interval d'edat) i sembla que els agrada molt el fet de poder entendre tot el que es diu dels colors. També podem considerar que les històries amb un toc de fantasia són populars entre els més petits. I per últim, l'estructura de plantejament, nus i desenllaç que és el model típic de conte que sol agradar a una gran part d'infants.

Després d'haver fet l'estudi de tots aquests elements, he escrit el meu conte: *El secret de la pluja*.

Tots els professors insisteixen en el fet que la part pràctica del treball ha de ser molt atractiva, ja que el fet de crear una cosa es valora molt dins la nota del treball. Pensant en això, la idea d'escriure un conte se'm va acudir un dia que estava amb el meu cosí de 5 anys llegint contes. Després d'una estona fullejant els diferents relats, vaig pensar que crear-ne un seria molt interessant (tant per al treball com en l'àmbit personal, ja que sempre m'ha agradat molt escriure). Va ser en aquest moment quan se'm va acudir el tema del meu treball.

Portada del meu conte: *El secret de la pluja*

Des de llavors i fins que no vaig acabar d'analitzar les reaccions dels nens, no vaig tornar a pensar en el conte, tenia diverses idees al cap però cap m'acabava de convèncer. Vaig escriure una mena d'esborrany de quatre o cinc contes, però cap m'agradava tant com per presentar-lo amb el treball.

Com que ja tenia fetes les anàlisis de contes i gravacions i l'entrevista a la Rocio, ja tenia més o menys clar quins trets havia de tenir el meu conte, per tant totes les idees incloïen: els colors, protagonistes animals, l'estructura clàssica del conte (plantejament, nus i desenllaç) i unes il·lustracions llampants. Vaig començar a escriure i a dibuixar diferents vinyetes a una llibreta que he utilitzat com a dietari durant tot el treball de recerca. Els dibuixos eren simples esborranys del que jo m'imaginava en cada pàgina. Finalment, després d'escriure diferents històries, se'm va acudir la idea de fer servir l'arc de Sant Martí com a base per introduir els colors dins del relat. A partir d'aquí, vaig anar fent proves, demanant opinions a amics i familiars, fent diferents esbossos de personatges i escenes; fins que vaig arribar al meu model de conte definitiu, *El secret de la pluja*. La idea no la tenia pensada, sinó que va sorgir després dels diferents esbossos de contes. Vaig anar escrivint la història sobre la marxa partint de la idea d'uns protagonistes animals, un arc de Sant Martí i l'inici d'aquest arc. La versió "original" del relat està escrita a base de gargots i ratllades a les últimes pàgines de la meva llibreta. Posteriorment, per poder corregir els errors i enviar-ho a la meva tutora, el vaig passar a ordinador retocant certes coses.

El conte el vaig escriure relativament de pressa, bàsicament perquè cada pàgina té poques frases, i una vegada estava tot escrit i corregit, vaig contactar amb la meva cosina Yolanda, que va estudiar comunicació audiovisual i multimèdia, perquè m'ajudés a il·lustrar el conte. Vam estar quedant durant unes setmanes cada tarda per acabar d'enllestir el conte. La seva germana, Susana, també ens va ajudar a dibuixar certes coses. A mesura que anàvem il·lustrant cada una de les pàgines, vam realitzar diferents canvis en l'estructura del conte: vam ajuntar algunes pàgines, vam simplificar algunes oracions...

El resultat final és mil vegades millor del que jo m'imaginava. Per il·lustrar-lo, vam utilitzar principalment el programa *Photoshop* i imatges de la pàgina web *Freepick*. Excepte el dibuix dels coloms, la resta són imatges de *Freepick* en format aquarel·la, ja que d'aquesta manera totes les il·lustracions s'assemblaven molt. Després d'il·lustrar el conte, per afegir la lletra vam utilitzar el programa *Illustrator*. Una vegada tot el conte estava estructurat i acabat, vam

necessitar unes quantes hores per acabar de maquetar el llibre i imprimir-lo en el mateix format que els contes que he analitzat i llegit als nens.

Com ja he dit abans, el resultat final del meu conte m'ha sorprès, i molt, però la veritat és que tant jo com les meves cosines hem fet molta feina i hem estat treballant durant moltes hores perquè el resultat sigui aquest.

A continuació adjunto cada una de les pàgines del conte:

EL SECRET DE LA PLUJA

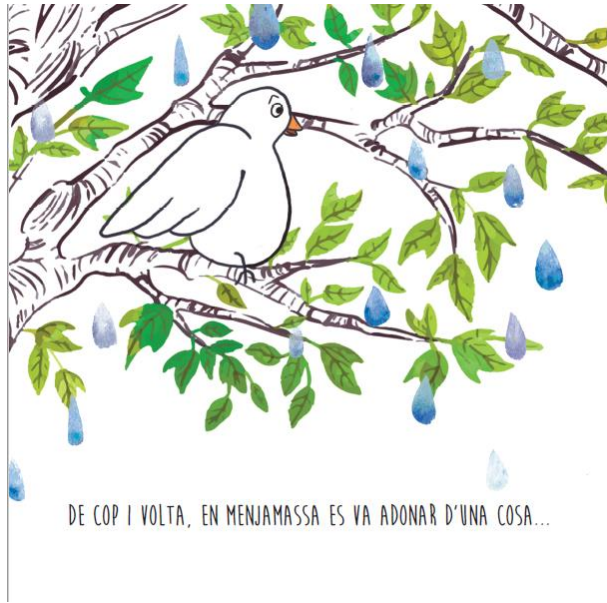


HI HAVIA UNA VEGADA 3 COLOMS BLANCS QUE ES REFUGIAVEN DE LA PLUJA ENTRE LES FULLES D'UN ARBRE.

EL MÉS GRASSONET ES DEIA MENJAMASSA, EL DE LA CRESTA ES DEIA TRENCANORMES I EL MÉS PETIT ES DEIA SABERUT.



JA FEIA ESTONA QUE PLOVIA I ELS POBRES OCELLETS, QUE JA ESTAVEN XOPS, ES VAN COMENÇAR A AVORRIR.

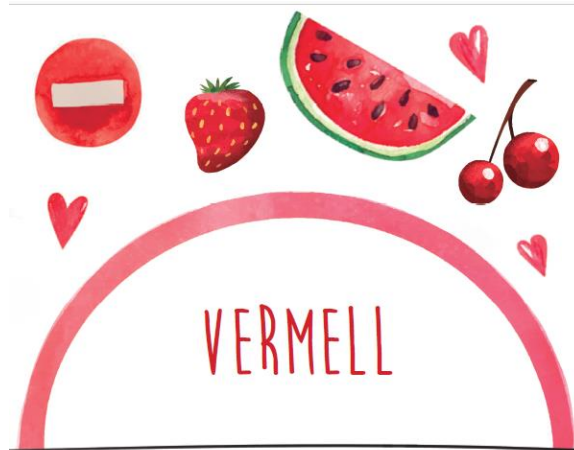


DE COP I VOLTA, EN MENJAMASSA ES VA ADONAR D'UNA COSA...



UNA PART DEL CEL ESTAVA PINTADA
DE MODOOOOOLTS COLORS.





DIVEN QUE EL VERMELL ÉS EL COLOR DE LA RÀBIA I DE LA PASSIÓ AMOROSA... UNA MICA CONTRADICTORI OI QUE SÍ?



EL TARONJA ÉS UN COLOR MÉS TRANQUIL I SILENCIÓS, COM LES POSTES DE SOL.



EL COLOR GROC BRILLA COM EL SOL I LES ESTRELLES, PER AIXÒ L'ASSOCIEM A L'ALEGRIA.



EL VERD ÉS EL COLOR DE LA NATURA...
ELS BOSCOS, LES SELVES, ETC.



EL COLOR BLAU ÉS TRIST I FRED COM LA NEU. TOT I AIXÒ,
TAMBÉ ÉS EL COLOR DE LA PAU I LA TRANQUIL-LITAT.



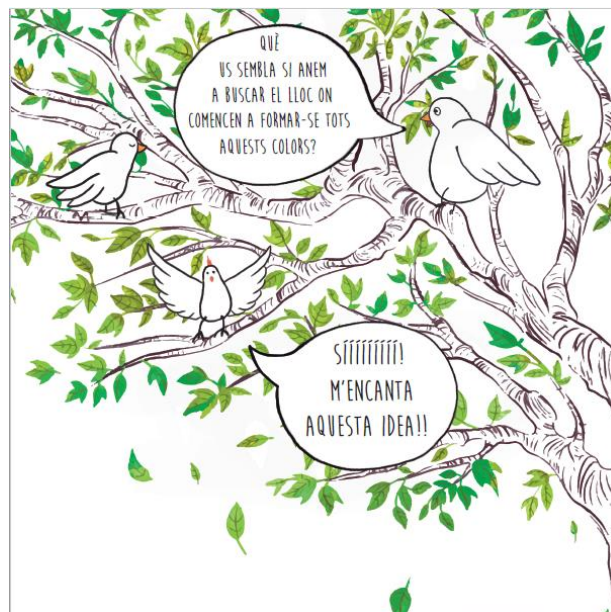
EL VIOLETA ÉS UN COLOR MOLT VIV I ELEGANT.



EL MORAT ÉS UN COLOR QUE S'ASSEMBLA MOLT AL VIOLETA, PERÒ QUE TÉ UN TOC MÉS AVIAT ROSA, QUE L'AMOR S'HI POSA.



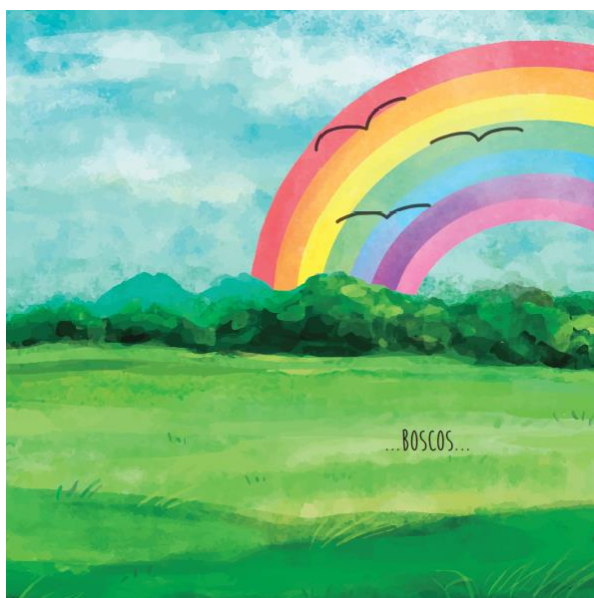
-I ON ESTÀ EL PRINCIPI D'AQUEST ARC?



DIT AIXÒ, ELS TRES COLOMS VAN EMPRENDRE EL VOL.



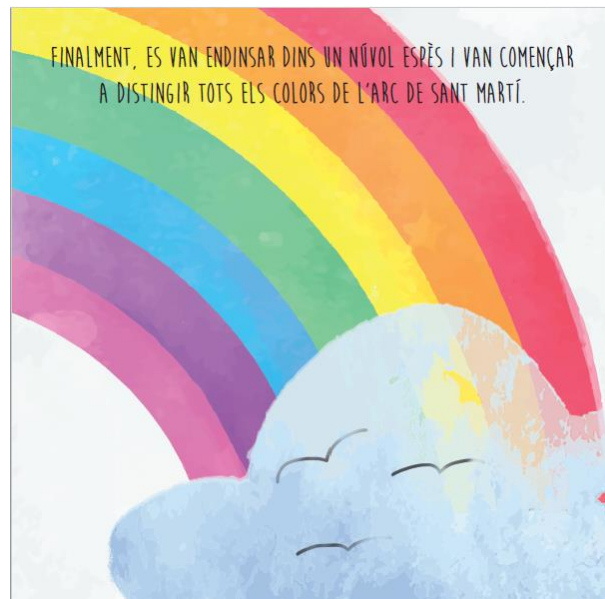
VAN SOBREVOLAR CIUTATS...



...BOSCOS...



...PLATGES...



FINALMENT, ES VAN ENDINSAR DINS UN NÚVOL ESPÈS I VAN COMENÇAR A DISTINGIR TOTS ELS COLORS DE L'ARC DE SANT MARTÍ.

DESPRÉS DE VOLAR DURANT UNA ESTONA ENTRE ELS NÚVOLS, VAN ACONSEGUIR VEURE EL QUE SEMBLAVA LA SILUETA D'UNA FONT.

PERÒ... NO ERA UNA FONT QUALSEVOL. D'ALLÀ NO SORTIA AIGUA COM LA DE L'AIXETA, AQUELLA AIGUA ERA DE COLORS!



ELS TRES COLOMS, ENCURIOSITS, VAN SUBMERGIR-SE A L'AIGUA. S'HO ESTAVEN PASSANT D'ALLÒ MÉS BÉ FINS QUE ES VAN ADONAR D'UNA COSA...





TRES COLOMS MOLT EIXERITS
S'ENDINSEN EN UNA AVENTURA
DESCOBRINT ELS COLORS DE L'ARC
DE SANT MARTÍ I ES TROBEN
UNA SORPRESA MÀGICA. VOLS
ACOMPANYAR-LOS?



8-CONCLUSIÓ GENERAL

8.1-Conclusió del treball

Com podem escriure un conte a partir dels aspectes que criden més l'atenció als nens d'aquests relats? La veritat és que no hi ha una única resposta a la hipòtesi d'aquest treball, no és ben bé una pregunta que es pugui respondre amb una frase, sinó que jo mateixa l'he respost amb tot el procediment de recerca i creació realitzat fins ara.

La resposta literal a aquesta pregunta seria: buscant quins elements poden ser més llampants a ulls d'un infant que tingui entre 2 i 5 anys i posteriorment barrejant tots aquests elements i característiques fins a trobar una narració creativa i captivadora. Però considero que aquesta pregunta no es pot respondre amb una afirmació tan simple, ja que es tracta d'un procés complex en el qual s'han de valorar, estudiar i interpretar aspectes molt diversos. A més a més, es tracta d'un procés creatiu, per tant la resposta és infinita, és a dir, es podrien crear infinits contes a partir del que jo he trobat realitzant aquest treball.

Cal dir que la conclusió que trobem al mig del treball respon perfectament la pregunta: Quins són alguns dels aspectes que més agraden als nens dels contes? Tal com ja he dit, els infants se senten atrets principalment per narracions on els personatges siguin animals, ja que senten més empatia cap a ells; unes il·lustracions llampants i atractives són essencials en un conte; solen parar més atenció si se senten identificats amb algun dels elements que troben dins el relat; les històries fantàstiques també solen tenir molt d'èxit; que la narració parli d'elements que ells ja saben, com per exemple els colors; i finalment, l'estructura de la majoria de contes més populars sol ser lineal.

Considero que els objectius que em vaig proposar a l'inici del treball han estat els mateixos que he acabat assolint, al cap i a la fi, n'he afegit alguns a mesura que anava veient tot el treball com per exemple el fet de fer entrevistes a autors per així tenir un punt de vista més professional a l'hora d'escriure el conte. He aconseguit fer la tria dels deu contes tenint en compte un criteri professional com el de la Montse Vila, he analitzat posteriorment aquestes narracions, les

he llegit en veu alta als nens del jardí d'infants i del casal i analitzat les seves reaccions, he entrevistat a la Rocio Bonilla, he identificat quins elements solen cridar més l'atenció dels nens i posteriorment he escrit un conte. No hi ha hagut res que no hagi sigut capaç de fer.

Assolir l'objectiu de poder entrevistar algun autor o autora dels deu contes analitzats ha estat una experiència única, ja que la Rocio m'ha ajudat molt abans i durant el procés de creació, donant-me consells i valorant molt positivament el conte una vegada ja estava acabat. Malauradament no vaig poder parlar amb ella en persona, però em va donar el seu número de telèfon per si necessitava qualsevol cosa. Em sento molt privilegiada d'haver pogut treballar i parlar amb una autora professional de literatura infantil.

En l'àmbit personal, fer aquest treball m'ha aportat molt, ja que com he dit a la introducció, potser em vull dedicar al món infantil, i aquest treball ha estat una manera molt bonica d'introduir-me dins d'aquest àmbit.

Tot i la meva timidesa, he après a llegir els contes en veu alta davant dels nens, cosa que em va costar una mica al principi, però de seguida que els nens van començar a mostrar interès per què llegia i com ho feia, em vaig deixar anar. El treball també m'ha servit molt per identificar molts aspectes psicològics dels infants que no coneixia, com per exemple els seus moments d'atenció a mesura que va avançant la lectura. També he pogut observar que els contes no són tan senzills com semblen, s'han de tenir en compte molts elements abans de poder escriure'n un. Aquesta recerca ha estat molt útil per aprendre a buscar i seleccionar la informació més important, sigui de pàgines web o de les mateixes històries dels contes, i a organitzar-me i distribuir-me la feina de manera que no quedés gaire cosa per fer a última hora.

La idea d'escriure un conte va sorgir, com ja he dit a la introducció, gràcies al meu cosí de 5 anys, en Joel, un gran amant d'aquests relats; però no va ser fins uns quants mesos més tard que vaig començar a escriure diferents esborranys de contes. El procés creatiu de realització del conte va començar amb esborranys i gargots a la meva llibreta dietari del treball de recerca. Va seguir amb la idea d'introduir l'arc de Sant Martí al conte i escrivint la primera versió de *El secret de la pluja*. Seguidament, vaig passar el text a ordinador i el

vaig passar pel corrector. Després d'uns dies, vam començar a il·lustrar-lo amb les meves cosines. I, finalment, el vam maquetar i enviar per imprimir. Vaig trigar aproximadament 3 setmanes a tenir-lo totalment llest i el que més em va costar (tant a mi com a les meves cosines) va ser il·lustrar-lo, ja que requeria molt de temps. Una dada curiosa del meu llibre és que el van imprimir als Estats Units, cosa que em va semblar molt interessant.

8.2-Conclusió personal

La Meritxell, quan va llegir el conte, em va proposar presentar-lo a algun concurs de contes de Catalunya. Al principi la idea em va espantar una mica, però després de pensar-hi durant uns quants dies vaig arribar a la conclusió que no perdria res provant-ho. El concurs més adient que vam trobar va ser: 21è PREMI DE CONTE INFANTIL IL·LUSTRAT "HOSPITAL SANT JOAN DE DÉU". El premi és de 6.000 euros i la publicació del llibre de manera benèfica i gratuïta al mateix hospital.

A més, també em va fer molta il·lusió llegir el conte al meu cosí Joel, ja que un dels objectius personals que tenia (ja no dins dels objectius del treball) era impressionar a en Joel i fer que passés una bona estona. Li vaig llegir uns dies després que m'arribés el conte físic. Em va semblar que estava atent tota l'estona i que interactuava molt amb mi i la narració sobretot en la part on s'expliquen tots els colors. També és veritat que li vaig llegir el dia que celebràvem



l'aniversari de la seva àvia, per tant partim d'un moment on ell estava molt emocionat i excitat. El que sí que vaig notar de seguida era que es fixava molt en les il·lustracions, i sempre que no veia alguna cosa clara, me la preguntava. La veritat és que crec que li va agradar molt, només de dir-li que l'havia creat jo li vaig veure una expressió d'alegria immensa, cosa que a mi em va emocionar molt. Per tant, aquest objectiu personal també l'he assolit i amb molt d'èxit!

9-AGRAÏMENTS

Primer de tot, agraeixo a la meva tutora del treball fins principis de curs d'aquest any la Meritxell Domínguez, per haver-me donat moltíssims consells i ànims a l'hora durant tot el procés d'elaboració del treball. Ha estat un gran plaer treballar amb ella durant tots aquests mesos. També vull donar-li les gràcies a la meva tutora actual, la Judit Rojas per ajudar-me a afrontar la recta final d'aquest treball.

Aprecio moltíssim l'esforç de la Yolanda Garcia i la Susana Garcia que van fer possible la il·lustració i impressió del meu conte, sense elles no hauria existit el conte.

També agraeixo molt a la Gemma Peregrín, que m'ha proporcionat dos contes i diferent material per treballar i també l'oportunitat d'anar a llegir dos contes als nens del casal *Esquitx*. La Montse Esteve també em va ajudar molt al principi fent-me les llistes de contes més populars i aconseguint-los. Vull donar les gràcies també a la *Guarderia els Patufets*, on vaig poder llegir els contes als nens.

Per últim vull donar les gràcies a la Rocio Bonilla, l'autora del conte *De quin color és un petó?*, per estar disposada en tot moment a ajudar-me i respondre la meva entrevista.

10-WEBGRAFIA I BIBLIOGRAFIA

Aina Moratinos i Mariona Herrera. (2018). Els contes, un bon recurs!, de ara.cat
Lloc web : https://criatures.ara.cat/lectura/contes-bon-recurs_0_2020598021.html

G. Tenas. (2018). 5 beneficis d'explicar contes als xicotets i com fer-ho, de Levante el mercantil valenciano
Lloc web: <https://val.levante-emv.com/cultura/2018/02/16/5-beneficios-contar-cuentos-pequenos/1680347.html>

Maria Bassas. (2014). Què eduquem quan expliquem contes?, de estris.cat
Lloc web: https://www.estriscat.com/actualitat/opinio/especial-lectura/que-eduquem-quan-expliquem-contes_470_102.html

(2019). Conte, de Wikipedia
Sitio web: <https://ca.wikipedia.org/wiki/Conte>

Esther Rubio i Eva Hernández. Pasión por los cuentos: así se enamoran los niños de los libros, de SerPadres
Sitio web: <https://www.serpadres.es/1-2-anos/educacion-estimulacion/articulo/pasion-cuentos-infantiles-desarrollo-imaginacion-2-anos>

Les imatges utilitzades per la il·lustració del conte s'han extret de:
<https://www.freepik.es/>

Marta Altés . (2016). *Petita a la jungla*: Blackiebooks.

Benoît Charlat. (2009). *En súper pupes*: Corimbo.

Ilan Brenman. (2008). *Les princeses també es tiren pets*: animallibres.

Steve Smallman. (2007). *L'ovelleta que va venir a sopar*: Beascoa.

Marisa Vestita. (2018). *Un raspall de dents per a en REX*: Vicens Vives.

Anna Llenas. (2012). *El monstre de colors*: editorial flamboyant.

Marcus Pfister. (1992). *El peix Irisat*: Bescanoa.

Marta Altés. (2015). *El rei de la casa*: Blackie books.

Rocio Bonilla. (2015). *De quin color és un petó?*: Animallibres.

Werner Holzwarth. (1999). *La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap*: Kalandraka.

ANNEXOS: M'EXPLIQUES UN CONTE? ANÀLISI I CREACIÓ D'UN CONTE INFANTIL

Marta Pérez Garcia

2n batxillerat A

Curs: 2019-2020

Tutora: Carme Riera

Centre: Institut de Segur de Catalunya

Adreça: C/ de la Pau, 10

1-ANÀLISI DELS CONTES

1.2-Títol i fotografia de la portada

1.2.1-Fitxa tècnica

Títol:

Autor/a:

Il·lustrador/a:

Traductor/a:

Editorial:

Primera edició:

Anàlisi portada i contraportada:

Nombre de pàgines:

Biografia de l'autor/a:

1.2.2-Història

La història és la seqüència de fets narrats disposats en l'ordre en què s'haurien esdevingut en la realitat (sense salts al futur, al passat, etc.), és a dir, una vegada els hem ordenat segons l'ordre en què han anat passant. És una mena de reconstrucció que qualsevol lector realitza de manera espontània i ràpida en el curs de la lectura per resoldre els problemes lògics i temporals (si la narració en té).

1.2.3-Trama

La trama és la presentació dels esdeveniments tal com són contats en el text, en l'ordre en què apareixen. Bàsicament és l'estructura que segueix l'autor per explicar la història.

1.2.4-Conflicte

En un conte podem trobar tres tipus de conflictes:

- *Conflictes amb forces humanes*
- *Conflictes amb forces no humanes*

- *Conflictes interns que es produeixen en l'interior de l'individu*

1.2.5-Personatges

Tipus de personatges segons el grau de complexitat:

- *Plans*: perfil psicològic poc desenvolupat.
- *Rodó*: perfil psicològic més complex, s'analitzen diferents aspectes del caràcter, s'observen qualitats i defectes, contradiccions...

Tipus de personatges segons la funció que a compleixen:

- *Protagonistes*: constitueixen el motor de la narració i és de qui tenim més informació.
- *Antagonistes*: s'oposen als objectius dels protagonistes, interfereixen en l'acció i creen tensió argumental. De vegades, l'antagonista pot ser l'entorn, les convencions socials o el mateix protagonista.
- *Col·laboradors*: ajuden el protagonista o l'antagonista a aconseguir els seus objectius.
- *Decoratius*: fan que l'acció i l'espai resultin versemblants. Ho poden ser gent que passa pel carrer, un cambrer, un porter...

1.2.6-Espai

És el lloc on transcorre l'acció. Pot ser de tres tipus diferents:

- *Díctic*: l'acció transcorre en indrets reals, comprovables.
- *Referencial*: l'espai no existeix però s'assembla a altres llocs que el lector coneix.
- *Simbòlic*: és un àmbit subjectiu carregat de simbologia.

1.2.7-Temps

Hi ha 3 tipus diferents de temps per analitzar dins d'una narració:

- *Temps històric*: fa referència a l'època històrica en què s'esdevé el relat. La tria d'un moment o altre de la història té efectes importants en la narració perquè caldrà adequar la manera de parlar, viure, veure el món...

- *Temps narratiu*: fa referència a la quantitat de temps que dura l'acció narrada.
- *Temps de discurs*: fa referència a la manera com l'autor disposa els elements de la trama. Pot decidir explicar-la de manera lineal, fent salts al passat o al futur...

1.2.8-Punt de vista (narrador)

Narrador intern: és un personatge que intervé en la història. Pot ser:

- *Protagonista*: Escriu en 1a persona i explica el relat segons la subjectivitat de la pròpia experiència. És un punt de vista limitat perquè només percebem la història des de la vivència del narrador.
- *Testimoni*: Sol escriure en 3a persona i és un personatge que coneix els fets o els ha presenciats d'alguna manera. El grau de subjectivitat és relatiu perquè depèn del personatge triat i de la relació que manté amb la història.
- *Multi selectiu*: Tots els personatges de l'obra prenen la paraula i, en primera persona i de forma subjectiva, expliquen la seva visió dels fets. El lector arriba a copsar la globalitat de la història a partir de la multiplicitat de versions.

Narrador extern o omniscient: és una veu que no intervé en la història i s'expressa en tercera persona. Segons el grau de coneixença dels personatges, pot ser:

- *Parcial*: Coneix els fets de la història, però no s'introdueix a l'interior dels personatges. N'explica la manera de ser i de pensar a partir de les accions que realitzen. És com una càmera fotogràfica.
- *Total*: S'introdueix en l'interior dels personatges i en coneix els sentiments, idees, reflexions... Domina el món intern i extern del relat.

1.2.9-Narratari

A qui s'adreça el narrador. (parla directament al lector?)

1.2.10-Llenguatge i vocabulari que utilitza

Hi ha paraules, expressions o el llenguatge en general que pugui costar més d'entendre per a un nen de 2 a 5 anys?

2-OBSERVACIONS DE LA LECTURA ALS NENS

En aquest apartat hi trobareu 10 subapartats, un per cada conte que ja s'han analitzat prèviament. En 2 d'ells (el de *El monstre de colors* i el de *El peix Irisat*) hi ha dues anàlisis d'observacions, la dels nens de la llar d'infants i la dels del casal.

2.1-Petita a la jungla

El primer dia vaig explicar el conte: *Petita a la jungla*. El van escoltar l'Ovidi, l'Anna, la Noa i en Roc.

Al principi de la gravació podem observar com tots escolten atentament com explico el conte i en Roc, l'Ovidi i l'Anna interactuen fent comentaris de les il·lustracions o repetint coses que llegim. Ex: “*És molt petita!*”, “*Mira quina libel·lula!*”, “*S’ha caigut...!*”, “*Per què és tan petita?*”

La Noa no para de badallar i l'Ona i la Cloe vénen a escoltar el conte després de portar una estona llegint-lo.

No s'observa cap diferència per sexe, el que sí que identifiquem és que les reaccions són molt diferents segons l'actitud de cada nen. Com que he estat un mes treballant amb els nens, he pogut observar que són molt diferents i que la seva actitud es veu reflectida en la seva reacció al llegir el conte. Per exemple, la Noa té una personalitat molt diferent de la dels altres, fent que les



professores es plantegessin si té alguna malaltia o trastorn mental. No diu res en cap moment i no para de badallar. Fins i tot sembla que no està escoltant.

Un dels nens, en Roc, és molt extravertit i demana si pot explicar ell el conte. Basant-se en el que hem explicat, els dibuixos i els comentaris que fem mentre explica el conte per ajudar-lo, fa la seva pròpia representació de la història.

L'endemà i durant uns dies em demanen que els torni a llegir aquest conte.

2.2-En súper pupes

El segon dia vaig fer la lectura del relat: *En súper pupes*. Aquesta vegada escoltaven en Roc, l'Anna, la Júlia, l'Elena i l'Arnau.

El format d'aquest conte és més adequat per la seva edat. Vaig intentar fer-lo més interactiu, fent més preguntes als nens perquè entenguessin tota la història. Ex: “*Quin animal és aquest?*”, “*A veure, m'ensenyeu alguna pupa que tingueu vosaltres?*”, “*A quina part del cos s'ha fet la pupa ara?*”

De tant en tant alguns nens comenten coses de les seves “pupes” com per exemple: “*A mi avui em fa pupa la panxa.*”

En Roc i la Bruna demanen si poden tornar a llegir el conte ells sols. D'aquesta manera podem observar quines coses han entès i quines no, per exemple no havien entès el final del conte on l'elefant se'n va corrent a esmorzar xocolata amb melindros i sembla que totes les pupes que li feien tant de mal desapareixen en un segon.

L'atenció és constant, excepte en Roc, l'Arnau i l'Anna que interactuen molt (parlant de les seves pupes, comentant les il·lustracions, repetint el que jo els explico, etc.), les altres nenes pràcticament no canvien la seva expressió facial durant tota la lectura, suposem que es limiten a escoltar. L'Alena està més pendent de la càmera i dels seus companys que no pas del conte.

No sembla que aquesta diferència d'atenció tingui res a veure amb el sexe, ja que tots sembla que estan atents l'únic que canvia són les intervencions que fa cada un.

Els moments de màxima atenció són quan fem les preguntes i ells han de respondre, perquè es concentren i cada un vol dir la seva.

Durant els dies següents la Bruna i l'Anna demanen que el torni a llegir.



2.3-Les princeses també es tiren pets

El tercer dia vaig explicar el conte: *Les princeses també es tiren pets*. El van escoltar l'Armand, l'Anna, la Bruna, la Júlia i la Cloe.

Des d'un principi identifico que el conte no és gaire adequat per ells perquè en ser tan petits, no coneixen els noms de les princeses que apareixen al conte, per tant no crec que arribessin a entendre ben bé la història. L'Armand no para de preguntar: “*l per què les princeses es tiren pets?*”, per tant podem suposar que no ho acaba d'entendre.

Després d'un minut i mig de lectura, l'atenció de l'Armand i de l'Anna decau notablement, ja que marxen a jugar o es fixen en les joguines del terra, no escolten el que explico.



De tant en tant, els nens van canviant de lloc perquè no veuen i amb això molesten a altres nens, per tant en aquests moments l'atenció també disminueix. Dedueixo que això és culpa del lloc que vam triar per explicar el conte, ja que no hi cabien tots i es van empenyent per veure les il·lustracions.

Com els anteriors dies, la Bruna i en Roc em demanen de llegir el conte ells sols. Observo que el que han entès molt bé ha sigut que es tiren pets i que la protagonista es diu Laura, sembla que la resta els costa una miqueta més.

No identifico cap diferència entre sexes.

2.4-L'ovelleta que va venir a sopar

El quart dia vaig explicar el conte: *L'ovelleta que va venir a sopar*. Aquesta vegada em van escoltar en Roc, l'Armand, la Noa, l'Anna, la Bruna i la Júlia.

Una de les nenes, l'Anna, és molt petita i no està atenta, no para de moure's (té una mica més d'un any).

L'Armand, que en contes anteriors sempre feia preguntes, és l'únic que interactua en aquest conte fent preguntes i comentaris, la resta es limiten a escoltar.

La Noa no para de marxar i tornar per tant la seva atenció és nul·la.

Com cada dia, en Roc i la Bruna volen explicar el conte ells sols.

Des del meu punt de vista, l'atenció és constant i no té res a veure amb el sexe, sinó més aviat amb la seva personalitat.



2.5-El monstre de colors

El monstre de colors el vaig llegir dues vegades, primer als nens de la guarderia i posteriorment als del casal Esquitx (com ja he explicat a la introducció d'aquest apartat). Començaré comentant les reaccions dels nens de la llar d'infants i posteriorment les dels nens del casal.

Al jardí d'infants em van escoltar l'Ovidi, la Júlia, l'Ona, la Bruna, la Maria, l'Arnau, l'Armand, la Queralt, l'Alena i en Roc.

És un conte que ja han llegit anteriorment a casa seva i a la mateixa guarderia, per tant l'entenen molt bé i els agrada molt. Com que tots tenen 3 o gairebé 3 anys, ja coneixen els colors.

Com que ja l'han llegit, interactuen molt bé amb mi dient-me quina emoció és cada color i fins i tot interpretant-la amb gestos i expressions facials.

L'atenció és constant, tots volen dir la seva i tenen cara que els interessa el que explico.

Quan pregunto quin color és cada un tots responen, i quan pregunto a quina emoció li correspon cada color tots les representen amb la seva cara.

En aquest conte vaig notar molt que ja se'l sabien i que els agradava, sobretot veient l'entusiasme que mostraven.

Al final, tots volen explicar el conte ells sols.



Es podria dir que tots estan molt atents pels motius que ja he esmentat anteriorment i que aquesta atenció no depèn del sexe de cada un.

En el cas dels nens del casal, em van escoltar set nens i dues nenes.

La gran majoria ja han llegit el conte anteriorment, per tant va passar una cosa semblant a la de la llar d'infants, ells mateixos em podien explicar el conte a mi sense que jo ho hagi fet abans. Quan faig preguntes per veure què entenen o què recorden del conte, em contesten gairebé tots i d'una forma molt completa, ex: *“Què li passa al monstre? Que canvia de colors perquè s'enfada, està trist, content...”*, *“Recordeu què és el groc? Estar feliç!”*, *“I el blau? Estar trist i plorar.”*, *“Jo no tinc por de res, de petita sempre mirava pel·lícules de por i tothom estava espantat menys jo.”*

Com que són nens i nenes més grans, fan comentaris i s'entretenen més sovint, excepte alguns que tota l'estona estan callats i sembla que escolten. L'atenció es manté constant però la veritat és que no sembla que estiguin



tan atents com els de la llar d'infants. Hi ha un nen i una nena que són els que comenten més i els que sembla que estan més a l'aguait tot i que de tant en tant fan alguna ximpleria.

2.6-Un raspall de dents per a en REX

Després d'un cap de setmana de descans, vaig llegir el conte: *Un raspall de dents per a en REX*. En aquesta ocasió, em van escoltar en Roc, la Queralt, la Júlia i la Maria.

Com que els noms dels personatges són molt complicats, els vaig variar una mica fent-los més curts i més fàcils d'entendre per ells.

La Queralt de tant en tant comenta coses com: *“Uau quina branca!”*. En Roc en canvi va repetint els noms de cada un per fer-se la idea de quins són. També

comenta coses com: “S’ha fet pupa amb una branqueta.”. La Maria, ens assenyalava amb la mà on s’ha fet pupa i fa cara d’adolorida, imitant al dinosaure.

En Roc, la Queralt i la Maria volen llegir el conte ells sols.

La Júlia és un any més petita que la resta de nens i es nota que no interactua tant com els seus companys, es limita a escoltar sense canviar la seva expressió facial.



Per la resta de coses, no veig diferències entre sexes ni moments on l’atenció és major o menor.

2.7-El peix Irisat

Com que a la biblioteca el conte no estava disponible per l’alta demanda que té, vaig demanar el conte a la Gemma Casademont, una professora de l’escola Baldiri Reixach. A part del conte, em va deixar uns titelles i una caixa de música per fer més interactiu el conte. Per veure si això influïa o no



en l’atenció dels nens, jo i la meva tutora vam decidir llegir-lo amb els titelles i la caixa de música a la llar d’infants i sense tot aquest material al casal Esquitx.

Al jardí d’infants van escoltar el conte la Júlia, la Maria, en Roc, l’Anna, la Queralt, l’Àlex, la Bruna i la Cloe.

Al principi sembla que tots estan atents, però a partir del moment en què ensenyem els peluixos i els titelles comencen a jugar amb ells i a enfadar-se perquè tots els volen tenir.

Es nota un canvi després d’amagar els titelles sobretot en dues nenes, la Queralt i la Maria, que interactuen amb mi i estan molt més atentes. L’Àlex, en

Roc, la Júlia i l'Anna ja ni tan sols escolten. La Bruna s'incorpora a la lectura més tard i està també molt atenta.

De seguida t'adones que en comptes d'estar més atents gràcies als titelles, s'entretenen i no fan gaire cas a la lectura.

En aquest conte podríem notar una diferència d'atenció entre nens i nenes perquè les úniques que estan atentes són algunes de les nenes, tot i que no crec que aquesta diferència sigui pel sexe, sinó més aviat per la seva personalitat o el seu humor aquell dia.

En el cas dels nens del casal, la distracció que suposaven els titelles no existeix, per tant els nens haurien d'estar més atents que els de la guarderia.



Al principi tots escolten atentament fins que comencen a fer comentaris del final del conte, és a dir, "spoilers", ja que ja l'han llegit abans. També s'entretenen molt amb els dibuixos.

No s'identifiquen diferències per sexe. El que sí que es nota és quins nens són més extravertits i quins són més grans, ja que els més grans fan comentaris bastant més divertits i curiosos com: *"Però si li dóna les escates es quedarà calb"*, *"Que es faci una cirurgia plàstica!"*, etc.

Després de les dues lectures podem arribar a la conclusió que sense titelles estan més atents a la lectura, en canvi amb elles perden el món de vista i només juguen i es barallen per tenir-los.

2.8-El rei de la casa

Aquesta vegada van escoltar la lectura l'Anna, l'Elena, en Roc, la Júlia, la Queralt, la Maria, la Bruna, l'Àlex, la Noa, l'Ovidi i l'Arnau.

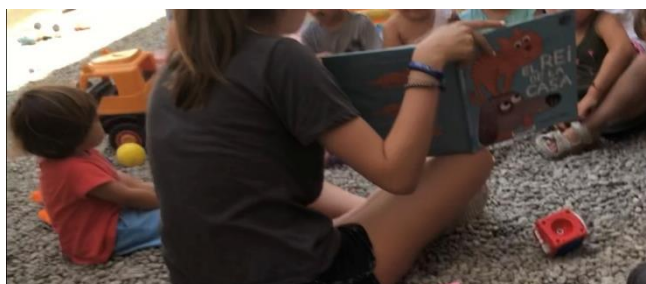
Sembla que tots escolten al principi, la Bruna no para de preguntar coses com *"I ara què passa?"* *"Aquí hi ha una caca!"*. Cap a la meitat del conte, en Roc comença a fer comentaris també.

L'Arnau no para de dir que ell també té gats però que li agraden molt els gossos. Després de dir això, tots volen dir que tenen gats o gossos i deixen d'estar atents al conte durant uns segons, per tant l'atenció decau.

Per les cares que fiquen sembla que no acabin d'entendre el conte, tot i que també podem observar que els agraden molt les il·lustracions i el fet que els protagonistes siguin un gat i un gos.

La Bruna vol explicar el conte ella sola després d'haver-lo llegit.

No identifico cap diferència d'atenció segons el sexe ni tampoc moments on l'atenció decau (excepte en les ocasions que he explicat anteriorment).



2.9-De quin color és un petó?

Després d'uns dies en els quals no vaig poder explicar cap conte perquè hi havia pocs nens, la lectura va ser del conte: *De quin color és un petó?* En aquesta ocasió van escoltar l'Anna, l'Ovidi, la Noa, l'Armand, la Maria, l'Arnau, la Bruna i la Queralt.

Abans de començar a llegir el conte, els faig a ells la pregunta del títol i obtinc diferents respostes: la Maria em diu que són de color rosa, l'Armand de color vermell, etc.

Intento relacionar una mica el conte amb *El monstre de colors*, ja que el tema principal també són els colors. Se'n recorden per exemple que el vermell vol dir que estàs enfadat, que el blau vol dir que estàs trist i que el negre vol dir que tens por.

Tots diuen la seva, no hi ha cap d'ells que no comenti res, dóna la sensació que estan molt atents al conte i que els agrada.

Es fixen molt en els dibuixos.

Com que els colors se'ls saben molt bé tenen més facilitat per entendre aquest conte.

No identifico diferències per sexe ni moments en què l'atenció decau, ja que com he dit anteriorment, sembla que tots estan molt pendents del que explico.

2.10-La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap

Abans de la tria de contes final vaig llegir: *La talpeta que volia saber qui li havia fet allò en el cap*. El van escoltar en Roc, la Queralt, la Maria, la Cloe, la Bruna i l'Àlex.

Quan descobreixen que el conte va d'una talpeta i d'una caca s'esveren una mica. Estan més atents de les caques que no pas del conte.

Intento que interactuïn amb mi fent preguntes sobre quin animal és cada un i sobre si les caques són iguals entre elles.

Dóna la sensació que tots escolten excepte l'Àlex.

Sembla que no han entès del tot el final, perquè queden amb cara de confusió. Per tant es pot considerar que l'atenció decau una mica cap al final del conte perquè deixen d'entendre una mica el què passa. Tot i això, en veure la cara que posen els hi explico un altre cop i sembla que ho entenen una mica millor.

No s'observen diferències per sexe. L'únic que no està atent és l'Àlex i bàsicament és perquè la seva personalitat és molt diferent de la dels altres nens i nenes, li costa una mica més entendre les coses i es limita més a jugar que no pas a escoltar.

3-ENTREVISTA A ROCIO BONILLA

1. Quins temes penses que agraden més als nens? Això es reflecteix a les vendes que has tingut?

Això que em preguntes és molt subjectiu. Per què a alguns agrada més el color verd i per d'altres el seu color favorit és el groc? Jo crec que potser als nens els agraden històries en què se senten identificats, però si ho sabéssim del cert, seria la bomba, perquè tindríem la fórmula per a vendre molts llibres. Quan crees un llibre nou, no tens ni idea de quina resposta tindrà a escala comercial. Per què De quin color és un petó? Ha tingut tant d'èxit i, en canvi, d'altres que he il·lustrat no tant? És un misteri...

2. Encara que tinguis una varietat molt gran de temes en els teus contes, quin és el tema amb què et sents més còmoda escrivint? (per exemple t'agrada molt escriure contes que tractin sobre colors, o que el protagonista sigui un animal, etc.)

Jo sempre escric sobre temes quotidians (família, relacions), penso que un autor ha d'escriure sobre el que coneix. Jo no podria, per exemple, fer un llibre sobre refugiats (malgrat que m'agradaria) perquè no conec l'experiència ni l'entorn en primera persona, no em sembla bé escollir temes perquè estiguin de moda.

3. Què creus que manté més atent a un infant (parlant de contes)?

Els nens es podem "empanar" molt o, al contrari, cansar molt ràpidament d'una cosa. Per què els agrada més aquest llibre que aquest altre? És completament personal i objectiu. Però si tu seus amb un nen a explicar-li una història i ho fas amb eloqüència, normalment obtens un bon resultat, això em porta a pensar que, de vegades, no és tant el que com el com.

4. Què els fa riure més?

Per tradició, l'escatologia (la caca, el pipi), les ximpleries, les caigudes, les coses surrealistes o exagerades...

5. Quins aspectes fan que els infants interactuïn més? (que parlin i col·laborin a l'hora d'explicar el conte)

Si es senten identificats amb algun personatge o acció, això vol dir que el conte els ha arribat.

6. En l'àmbit general (sense parlar dels teus contes) quins temes creus que són els més populars? (ex: contes d'emocions, de colors, d'animals, de persones, una barreja de tot...)

Ara mateix, els contes d'emocions, però perquè és una moda des de fa uns anys. A mi, particularment, no m'agraden gens. Crec que el conte ha d'emocionar en si mateix, no categoritzar l'emoció que el nen ha de sentir.

7. Creus que els nens tenen més empatia o se senten més identificats amb animals que no pas amb persones? Si la resposta és sí, saps per què?

Sí, quan el lector i el personatge són nens se senten molt més a prop, molt més identificat i llavors li pot costar més parlar de segons quines coses. En canvi si tu poses un animal que li estan passant coses hi ha una distància més gran entre el lector i el personatge, el lector és una persona no un animal, llavors no és un ésser com ell. D'aquesta manera tens certa distància emocional que et permet moltes vegades poder abordar temes més complexos i que els nens siguin capaços de parlar-ne perquè no els senten directament sinó que empatitzen amb un altre personatge, és a dir, el que li està passant és a l'animal, no és a ell.

8. A l'hora de pensar un tema per escriure un conte, tens en compte el que està de "moda" en aquell moment entre els nens?

En absolut. Quan començo un projecte, només penso en el que em ve de gust explicar en aquell moment.

9. Explica detalladament quin és el procés creatiu d'un conte. Des que se t'acudeix la idea fins que la desenvolupes, la il·lustres...

Primer agafo les meves notes que he escrit durant l'any, amb idees que se m'han anat acudint, i en trio una. La tria depèn del meu moment personal, de què em ve de gust explicar en aquell moment. Llavors començo a escriure tot

allò que em suggereix: escenes, imatges, petites històries, personatges, fins a arribar a definir els dos conceptes bàsics: Què vull explicar i com vull fer-ho. Llavors defineixo un storyboard, esbossos de cada pàgina, a llapis i en petit, per veure si la narrativa funciona rítmicament. Després ja començo a dibuixar les il·lustracions definitives, a llapis i aquarel·la.

10. *En què t'inspires quan vols escriure un conte?*

La meva inspiració prové, d'una banda, del meu entorn i, 'altra, del meu bagatge (experiències, records, influències).

11. *Com vas començar a escriure i il·lustrar?*

Jo sóc llicenciada en Belles Arts, però portava molts anys treballant en publicitat, sense agafar un llapis. Un dia vaig decidir tornar a l'àmbit artístic, va ser com una mena de crida, una necessitat vital. I m'hi vaig llençar!

12. *Quan eres petita, et solien llegir contes? Quan ja eres una mica més gran, t'agradava llegir?*

Sempre m'ha encantat llegir, mai ha faltat la literatura a casa meva, quan era petita.

13. *Quines lectures t'han ajudat en la teva formació?*

Sobretot molt de còmic, jo era una fanàtica des de molt petita, i en l'àmbit visual i de moviment, els cartoons (Correcamisnos, etc).

APARTAT DE CONSELLS:

Sembla molt fàcil però és molt complicat, aquest àmbit. Intenta simplificar moltíssim els conceptes, no t'emboliquis amb coses complicades. Menys és més! Si necessites res durant el procés, envia'm un whatsapp i ens comuniquem amb notes de veus, és més ràpid i immediat. Sort!